

leto **2008**

številka **1**



Kolofon

Poročila leto 2008 (LXII) številka 1
 Izdal: Frančiškanski provincialat
 Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana.
 Ureja: p. Tadej Strehovec.
 Odgovarja: p. Viktor Papež.
 Redna sodelavca: p. Darko Žnidaršič,
 p. Krizostom Komar.
 Oblikovna zasnova: Mihaela Svetek.
 Grafična priprava: br. Dragan Vampola.
 Filmi: Camera d.o.o., 1000 Ljubljana
 Tisk: Tiskarna Artelj, Ljubljana

■ Iz generalne kurije

- 3 Vsem ministrom ofm in asistentom osc
- 4 Mednarodni kongres predsednic federacij osc
- 7 VIII. skupščina provincialnih ministrov Manjših bratov Evrope

■ Iz provincialata

- 8 Provincialovo velikonočno pismo bratom doma in v tujini
- 9 Poročilo o kanonični vizitaciji

■ Iz tajništva

- 11 Plenarni svet province 2008
- 12 Zapisnik 5. redne seje provincialnega definitorija
- 14 Statistika 2007

■ Iz življenja province

- 16 Novo mesto
- 17 Strunjan, ministrantsko srečanje; Brezje
- 18 Koper: vztrajno na poti obnove
- 19 Merrylands - Sydney
- 20 Benin
- 21 Duhovne vaje v Las Cruces, New Mexico, ZDA
- 22 p. Lojze - 70. letnica

■ FSR

- 23 Spodbuda konference narodnih duhovnih asistentov frančiškovega reda

■ Raznoterosti

- 24 Velja govorjena beseda!
- 25 O svetniškem frančiškanku Monaldu Koprskem; leksikon cerkva
- 26 Valentin Vodnik; Redovna obleka

■ In naj molijo za rajne

- 27 + Frančiška Krajnc (mati p. Silvina)

■ Iz časopisnih listov

- 29

■ Naslovník province

- 31

Vsem ministrom ofm in asistentom osc

Dragi bratje ministri, dragi bratje asistenti ubogih sester reda svete Klare in dragi vsi bratje, Gospod naj vam da mir!

Kot veste smo od 27. januarja do 6. februarja obhajali Prvi mednarodni sestanek predsednic federacij OSC, ki je bil pri Sveti Mariji Angelski (PG) in na katerem so sodelovale vse predsednice federacij OSC z nekaterimi povabljenimi sestrami.

Sestanek je bil močan trenutek srečanja, premišljevanja, molitve in bratstva, ki smo ga živeli v globokem občestvu in veselju, kar se je moglo čutiti v trenutkih, ki smo jih preživeli skupaj in kar je bilo tudi zelo poudarjeno med preverjanjem in kar so mi mnoge soudeleženke sporočile pisno. Lepo je bilo vedeti, kako postopoma padajo jezikovne in ideološke pregrade, ki so skoraj vedno posledica nepoznanja in pomanjkanja komunikacije, na njihovem mestu pa sta se rojevala spontana komunikacija in veselje ob biti skupaj.

Prvič v teh 800 letih frančiškanske in klariške zgodovine se je zgodilo, da so se sestre, ki prihajajo z vseh koncev sveta, srečale med seboj. Za mnoge med njimi je bilo to tudi prvo romanje na najbolj pomembna frančiškanska in klariška mesta: grob sv. Klare in sv. Frančiška, Porciunkula, Sveti Damijan in La Verna. Tudi zaradi tega jim bodo dnevi sestanka ostali živo v spominu in se jih bodo spominjale kot trenutka milosti, kot enkratne priložnosti v življenju. To so priznale sestre same v svojem končnem Sporočilu: to srečanje je bilo dragocen dar za vsako izmed nas.

Sestanek je tako služil medsebojni podelitvi upanja, veselja in skrbi, predvsem pa poglobitvi bistvenih prvin frančiškanske in klariške karizme: evangeljske radikalnosti, življenja vere in bratskega življenja, kontemplacije in hoje za Kristusom, ubogim in križanim. Srečanje je potem osvetlilo tudi globoko povezanost, ki družijo manjše brate in uboge sestre svete Klare, ter njihovo voljo, da hodijo združeni in v medsebojnem dopolnjevanju.

Ne prikrivam vam, dragi bratje, da smo vsi bratje, ki smo sodelovali na tem srečanju, z globokim vznemirjenjem doživeli veliko ljubezen, ki jo imajo sestre klarise do nas in videli smo njihovo vročo željo, da bi hodile proti letu 2012 – letu, v katerem bomo obhajali osemsto letnico ustanovitve reda svete Klare – s trdnim namenom, da se vrnejo k bistvenemu svoje karizme, odprte prihodnosti z upanjem in pogumom. To nas je napolnilo z neizmernim veseljem in se še naprej za to zahvaljujemo Očetu usmiljenja.

Ko postajam odmev želje, ki so jo izrazile sestre, ki so sodelovale na tam sestanku in zanesljivo tudi vseh klaris, ki so raztresene po svetu, vas, ko se vam zahvaljujem za bratsko ljubezen, ki jo imate do njih in za to, kar zanje naredite, spominjam na odgovornost, ki jo imamo v odnosu do njih, kakor sama Klara omenja v svoji Oporoki: "In spodbujen od ljubezni do nas se je obvezal zase in za svoj red, da bo vedno imel marljivo skrb in posebno vnemo za nas kot za svoje brate." "Zato vas rotim, bratje,



ko vam poljubljam noge z vso ljubeznijo, kolikor morem (FPre 12), da imate veliko ljubezen do ubogih sester svete Klare in da ste jim vedno blizu, ko vsak trenutek spoštujete način življenja, ki so ga izbrale, da ga bodo živele. Prosim vas tudi, da jim nudite duhovno asistenco, ki jo zahtevajo naše Generalne konstitucije (GK 58) in jim posebno pomagajte na področju trajne in začetne formacije. Potem zahtevam, da je v vzgojnem načrtu bratov, trajnem in začetnem, vedno prisotna klariška razsežnost naše karizme. Končno vas toplo vabim, da spremljate naše sestre, da bodo radikalno živele način življenja, ki jim ga je zapustila sveta Klara, da se ne bi nikoli oddaljile od namena, ki so se mu posvetile. To je odgovornost, od katere nihče izmed nas ni odvezan, če hočemo ostati zvesti obljubi brata Frančiška sestri Klari. Ne smemo tudi pozabiti, da mora biti glede na to,

da gre za karizmo, ki jo je treba živeti v dopolnjevanju, pomoč obojestranska, zato moramo pustiti, da nam uboge sestre svete Klare pomagajo.

V kratkem boste prejeli dokumente sestanka in skupaj s tem pismom Sporočilo, ki so ga sestre predsednice poslale na koncu sestanka. Upam, da vam bo vse to lahko služilo za boljše poznavanje frančiškanske in klariške karizme in da boste pomagali sestram, da bodo ohranjale vedno bolj živ ogenj, ki ga je prižgala sveta Klara v hoji za Kristusom, ubogim in križanim.

Dragi bratje, na koncu nekatere besede Sporočila sester predsednic sprejemam za svoje, ker se popolnoma strinjam z njimi: če se pustimo spodbuditi in voditi življenjskemu pišu Božjega Duha, če dovolimo, da se nas Božji ogenj dotakne in nas spremeni, če odpremo oči za resničnost, ki nas obdaja, se ne bomo obračali k preteklosti, da bi jo povelečevali, kot da bi bila nek boljši čas, ampak bomo v sedanjosti čutili nujno in neodložljivo potrebo po tem, da se zavežemo, da bomo z zavzetostjo in ustvarjalno svobodo iskali tiste poti, na katere morda nismo pomislili, pač pa nas Gospod prosi, naj jih prehodimo, z upanjem in pogumom odprti prihodnosti.

Naj nam Frančišek in Klara na tej poti pomagata.

Z bratskimi pozdravi.

Rim, 16. februarja 2008

br. José Rodríguez Carballo, ofm
generalni minister

Prot. št. 098695



Mednarodni kongres predsednic federacij osc

Končno sporočilo

*Sveta Marija Angelska,
6. februarja 2008*

Drage sestre, mir in dobro!

Imele smo priložnost in privilegij, da smo živele čudovite dneve srečanja v Assisiju na prvem Kongresu predsednic Federacij reda ubogih sester svete Klare, za katere se zahvaljujemo Očetu usmiljenja, dajalcu vsega dobrega.

To srečanje je bilo za vse nas dragocen dar. Razsvetljene od različnih premišljevanj, ki smo jih poslušale, in od tega, kar smo podelile med seboj, izhajajoč iz lastnega izkustva in iz poznavanja, ki ga imamo o stanju naših federacij, se čutimo povabljeni in spodbujeni, da se vrnemo k bistvenemu. Če se pustimo oživljati in voditi življenjskemu dihu Božjega Duha; če pustimo, da se nas božji ogenj dotakne in nas spremeni; če odpremo oči za resničnost, ki nas obdaja, ne bomo toliko gledale v preteklost, da bi jo povelečevale kot nek čas, ki je bil vedno boljši, ampak bomo v svoji sedanjosti doživele izkustvo nujne in neodložljive potrebe po tem, da se zavzeto in z ustvarjalno svobodo lotimo poti, na katere morda nismo pomislile, vendar Gospod od nas zahteva, da jih prehodimo, z upanjem in pogumom odprte prihodnosti.

Zelo smo hvaležne Kongregaciji za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja, ki je dovolila to srečanje, generalnemu ministru, našemu bratu Joséju Carballu in bratom

generalnega definitorija; bratom urada pro monialibus, prevajalcem in številnim bratom, ki so bili z nami, za njihovo služenje, za vnemo, ki so nam jo pokazali, zvesti Frančiškovi obljubi sestram. Z njimi smo podelile željo, da bi to sodelovanje nadaljevali povsod, kjer živimo.

Z vami delimo nekaj tega, kar smo doživele.

Doživele smo bolj konkretno vzajemno spoznanje življenjske moči klaris na vseh celinah in tudi njihove skrbi. Podpiralo nas je stalno odkrivanje tega, kar nam je skupnega: evangelij, ki sta ga živel Klara in Frančišek, v najvišjem uboštvu in sveti povezanosti. To je moč, ki nas podpira in nas bogati preko različnih oblik, v katerih jo utelešamo na krajih, kjer živimo. Tam smo poklicane, da smo z življenjem oznanilo Božje ljubezni in odgovor na pričakovanja bratov in sester po dobrem.

Skrbele smo za to, da bi ogenj - hoditi za Kristusom, ubogim in križanim - ki ga je prižgala sveta Klara, ohranjale vedno živ. Vsaka izmed nas zato sprejema odgovornost, da bo vzdrževala evangeljsko radikalnost, da si bomo spet prilastile spise svete Klare, ki nam bodo pomagali rasti v življenju vere in v bratskem življenju.

Poudarile smo pomembnost poklicne pastore, trajne in začet-



ne formacije, zlasti pa formacije vzgojiteljic.

Razumele smo potrebo po opredelitvi naše identitete: kontemplativno življenje "v najvišjem uboštvu" in "sveti povezanosti", h kateremu smo se "svobodno zavezale", v njegovih mnogovrstnih zunanjih in notranjih, osebnih in skupnostnih pomenih.

Globlje smo doumele razsežnost reda: resničnost drugih dežel nas odpira in nas vabi k vzajemni vnemi. Želimo stalnost v komunikaciji in izmenjavi različnih izkustev in pobud, kolikor je le mogoče.

Predstavljamo vam nekatere predloge, ki so dozoreli v dialogu in soočenju med nami. Ponujamo vam jih kot sledi za našo skupno pot v pripravi na 800 letnico začetka življenja svete Klare pri Svetem Damijanu: vsaka jih bo lahko prehodila na načine, ki najbolj ustrezajo položaju skupnosti in federacije, v kateri živi, v zavesti, da hodi skupaj z vsemi

ubogimi sestrami svete Klare po vsem svetu.

Za vsako od treh let priprave na leto 2012 bo značilna neka tema:

2009: Poklicanost – vsebina: identiteta in odnos s prvim redom – sredstva: ponovno odkritje virov.

2010: Kontemplacija – vsebina: duhovno življenje, življenje v Kristusu – sredstva: poslušanje, molk, spreobrnjenje.

2011: V najvišjem uboštvu – vsebina: ponovno opredeliti izbiro uboštv, majhnosti, razlastitve, vračanja – sredstva: konkretne odločitve za solidarnost.

2012: leto proslavljanja: Sveta enotnost.

Predlagamo izmenjavo gradiv za trajno formacijo. V ta namen bi rade uporabile tudi študije, ki jih je red izvedel preko Antonianuma. S tem namenom lahko uporabimo tudi revijo cTc in obliku-

jemo primerno internetno stran. Predlagamo večjo podporo Skladu pro monialibus, da bi pomagali samostanom v stiski, kot znamenje podelitve in solidarnosti v redu.

Predlagamo izpopolnitev seznama samostanov, ki naj vključuje tudi e-naslov.

Generalnega ministra OFM prosimo, naj prouči način, da bi temu srečanju dali trajnost.

Sveta Marija Angelska, ki je bedela nad Klaro in Frančiškom na začetku njune poti, naj spremlja naše korake in naš vsakdanji "tukaj sem" sveti dejavnosti Duha.

Sveti Frančišek in sveta Klara naj nas še naprej rojevata za življenje po evangeliju.

Vsem nam, sestram, in našim bratom naj Gospod tudi danes da svoj mir!"



VIII. Skupščina provincialnih ministrov Manjših bratov Evrope

*Sarajevo,
8. do 12. oktobra 2007*

Sporočilo manjšim bratom Evrope in vsem ljudem dobre volje

V Sarajevo smo prišli iz vseh evropskih držav, da bi razmišljali ter zbrali predloge in spodbude za dialog z brati drugih verstev, posebno islama.

Sprejeli so nas naši bratje frančiškani iz Bosne in Hercegovine, ki že toliko stoletij živijo izkušnjo življenja in krščanskega pričevanja med brati muslimani. Prisluhnilni smo njihovi zgodovini, občudovali smo njihov način življenja in poslanstva: vedno so ostajali blizu svojemu narodu in so z zaupanjem in pogumno ohranjali pričevanje vere, čeprav so bili v svoji deželi manjšina. Skozi stoletja - in še danes - z vsem svojim življenjem pričujejo in verujejo, da ljubezen premaga strah, da moč in ponižnost vere osvoji spoštovanje vseh, da veselje, ker pripadajo Gospodu Jezusu Kristusu ne povzroča oholosti ali domišljavosti, ampak jih naredi za brate in služabnike vseh ljudi in vsega stvarstva. Globoko smo hvaležni za njihovo pričevanje, s katerim so skupaj s pastirji Cerkve in z vernimi kristjani znali posredovati in v zaupanju še vedno želijo pričevati, pa čeprav pred novimi izzivi in problemi, ki jih versko, politično, gospodarsko in kulturno stanje postavlja njim in drugim dejavnikom raznovrstne etnične in verske resničnosti tega dela Balkana.



Nismo se namreč skrili ali umaknili pred tolikimi ranami, ki so še vedno odprte, in pred problemi družbenega, političnega in verskega življenja te nove države, ki je rojena iz vojne in iz bratomornega, družbenega, gospodarskega in verskega boja. Poleg mnogih, še vedno odprtih ran, ki jih je pustilo sovraštvo in zamere, prepotentnost in oblastnost, nasilje in slepota, ostajajo različni problemi katoliških kristjanov, ki so zaradi porušenih domov, zaradi vzetih ali izgubljenih dobrin, zaradi okupiranih vasi, zaradi svoje ponižane zgodovine izseljenci in begunci. Bratje, ki so od nekdaj prijatelji vseh, se včasih čutijo osamljeni in izgubljeni pred izzivi, ki se jih ta pojav zgodovinskih in epo-

halnih razsežnosti tako globoko in dramatično dotika. Njim in bratom kristjanom želimo povedati: z zaupanjem in pogumom še naprej izpričujte svojo vero v tem delu Evrope, ki je tako poln izročila vere in verskega sožitja! Ne pustite, da bi vaš strah in vaša preplašenost dovolila, da bi ena sama solza ne bila osušena, ena sama rana ne zaceljena, ena sama hiša ne bila ponovno poseljena ali ena sama cerkev ne bila popravljena. Mi vam bomo blizu s srcem, z duhom in solidarnostjo ter konkretno in dejavno pomočjo. V Evropi smo vsi manjšina: ali kristjani sredi islama ali kristjani sredi sekularizacije in različnih oblik materializma. Te dni so nas pristrčno in s simpatijo sprejeli tudi predstavniki

verskega in političnega življenja naroda, med njimi rabin sinagoge Kal Viježu, imam mošeje Gazija Husreva, diakon, ki je odgovoren za pravoslavno katedralo, duhovnik katoliške katedrale in zvezni predsednik Bosne in Hercegovine; vsem izražamo hvaležnost, spoštljivo zahvalo in bratske želje. Naš generalni minister je lahko obiskal tudi



mostarskega škofa, sarajevskega kardinala in apostolskega nuncijskega. Lahko rečemo, da srečanje v Sarajevu ni bilo samo priložnost za razmišljanje, ampak pristno izkustvo življenja, bratstva, poslušanja in podelitve.

V teh dneh smo slišali različne glasove tako znotraj Cerkve, kakor tudi različnih univerzitetnih kateder, s katerimi so nas nagovorili predstavniki različnih verskih skupnosti, ki so prisotne na tem kulturnem in zemljepisnem področju: iz tega je izvirala odprt in iskren dialog, ki nas je zelo obogatil.

O vprašanju medverskega dialoga s posebnim poudarkom na prostranem in pisanem pojavu tolikih obrazov in sestavin islama v Evropi, kakor tudi v drugih delih sveta, smo slišali poziv, naj se ne zapiramo v vnaprejšnje in vnaprej pripravljene predsodke, istočasno pa da naj z domišljavo in prazno naivnostjo ne prestopamo praga dialoga, ki od nas in od

vseh predpostavlja zavest močne in jasne istovetnosti ter sposobnost za gradnjo mostov trdnega in trajnega občestva z domišljijo ljubezni in z bogastvom kulturne in verske dediščine, ki bogati in utrjuje človeške, politične, gospodarske in pravne načrte.

Doumeli smo vso prostranost in bogastvo oblik dialoga, ki jih nakazuje dokument Papeškega sveta za medverski dialog in Kongregacije za evangelizacijo narodov „Dialog in oznanilo“ (21. junija 1991): dialog življenja; dialog dejanj; dialog teološkega razmišljanja; dialog verskega izkustva.

Frančiškani kot posebno težak in nujen poziv čutimo, naj vstopimo v razne in tako različne stvarnosti našega življenjskega okolja, od Španije do Anglije, od Francije do Nemčije, od Italije do Balkana in oznanjamo evangelij. Biti moramo kulturno in teološko, duhovno in človeško usposobljeni, da se lotimo dialoga in soočenja, konkretne pomoči in bratske podpore.

Močno smo slišali nujno in daljnovidno povabilo našega generalnega ministra: po obnovljeni misijonarski zavzetosti za oznanjevanje čudovitega in navdušujočega veselega oznanila o Božji ljubezni ter o vedno živi osebi Jezusa Kristusa, Gospoda in Učitelja, ki je oporna točka za vse ljudi, ki iščejo resnico in lepoto, ljubezen in mir, moramo premagati strahove sedanje krize vere in vrednot v Evropi, za katero so značilni predvsem sekularizem in relativizem, materialno potrošništvo in duhovna revščina.

Po sarajevskem doživetju želimo obnoviti še svoj sklep, da bomo pričevali za veselje in lepoto neizmerne in vesoljne ljubezni Boga Abrahama, ki je oče vseh; da bomo Jezusa Kristusa oznanjali vsakemu Božjemu otroku, ne sicer s sredstvi sile in moči, ampak s sredstvi preprostosti in ponižnosti; ne z varnostjo tistega, ki se čuti močnejšega in številčnejšega od drugih, ampak na način sv. Frančiška, ki je šel na srečanje s sultanom Melik El Kamilom z enim samim namenom,

da bi pričeval za Božjo ljubezen in svoje zaupanje v Boga, in je povabil svoje brate, naj gredo živeti med „Saracene“ s preprostostjo in ponižnostjo, z zunanjim in notranjim pričevanjem vere ter v slogu bratske dobrote in ljubezni; z ostajanjem pri vsakem bratu in sestri ne glede na raso, vero ali kulturo: v spoznanju in priznavanju Božje podobe, ki je v vsakem ustvarjenem bitju z njegovim dostojanstvom in svobodo, njegovo odgovornostjo in pravicami; sposobni moramo biti tudi trpeti zaradi nerazumevanja in nezaupanja, ne da bi kdaj zapustili tiste brate ljudi, zaradi katerih smo bili poklicani, da jim damo besedo in življenje; gotovost vere, ki nikoli ne pade; družbo ljubezni, ki nikdar ne izda in ne zapusti; preroštvo upanja, ki bo zagotovo dobilo dokončno, neomajno in tolažilno gotovost blagoslova in končnega veselja, ki prihaja od njega, ki ljubi mir, ki prosi za ljubezen ter brani pravico in resnico.



Gospod naj vam da mir, bratje in sestre Evrope, predstavniki njenih držav, vlad in ustanov, prijatelji in graditelji miru, iskalci resnice in delavci za dobro vsake ustvarjenine!

*Za vaše manjše brate
br. Vítor Melícias
predsednik UFME*

Provincialovo velikonočno pismo bratom doma in v tujini

Papež Janez Pavel II. je v svoji posinodalni apostolski spodbudi "Posvečeno življenje" 25.3.1996 izpostavil nekatere novosti Bogu posvečenega življenja, ki so bile v preteklosti v teologiji, duhovnosti in askezi o redovnem življenju nekoliko zapostavljene oziroma spregledane. Med te novosti spada na poseben način velikonočna razsežnost Bogu posvečenega življenja, iz katere izhajajo vse oblike nove evangelizacije oziroma misijonsko poslanstvo Cerkve; ta pa spada, ne glede na naravo redovne karizme, k bistvu vsake redovne ustanove ter pomeni srce vsakršnega posvečenega življenja (PŽ 25). Naše življenje ni le hoja s križem za križano Ljubeznijo in uresničevanje raznih oblik askeze oziroma "duhovnega boja", ki je nujno potreben za pristno napredovanje v svetosti in za obvladovanje naše človeške narave (PŽ 38; Znova začeti pri Kristusu, 19.5.2003, št. 27), temveč so naše osebno življenje in naša bratstva pričevanja velikonočne skrivnosti. Božji Sin, ki se v trpljenju in smrti pokaže človeškim očem kot razobličen, zavržen in zapuščen od vseh, ponižan do skrajnosti, mož bolečin, tako da "ni imel ne podobe in ne lepote in bil kakor tisti, pred katerim zakrivajo obraz" (Iz 53, 2-3), je prav na križu v polnosti razodel svojo lepoto, moč božje ljubezni in odrešenja: "Resnično, ta je bil Božji Sin!" (Mt 27,54).

Naše redovno življenje je po svoji naravi, načinu in namenu pričevanje Kristusove odrešenjske ljubezni, ki se je razodela na križu na Kalvariji in dosegla svoj višek v vstajenju na velikonočno jutro. Z našim pričevanjem se "ohranja

v Cerkvi živa zavest o tem, da je križ preobilje božje ljubezni, ki se izliva na ta svet in velikonočno znamenje odrešenjske Kristusove navzočnosti." S ponižnim sprejemanjem vsakterih težav, trpljenja, preizkušenj, dopolnjevanja, kar primanjkuje Kristusu s svojim bridkostim (Kol 1, 24) in smo udeleženi pri stiskah, bolečinah in ponižanjih naše krajevine in vesoljne Cerkve (PŽ 24).

Naše Bogu posvečeno bratsko življenje v skupnosti postane privilegiran kraj, kjer se na poseben način srečujemo z Vstelim Gospodom, ki je navzoč tam, kjer sta dva ali so trije zbrani v Njegovem imenu (Mt 18, 20). Bratsko življenje v skupnosti ne sme postati prvenstveno orodje za neke določene pastoralne dejavnosti, da bi jih lažje in hitreje opravljali, ampak mora vsako bratstvo postati "teologalni prostor" kjer je mogoče izkusiti mistično navzočnost vstalega Gospoda (PŽ 42).

Naši ljudje bolj kot kdaj koli v preteklosti potrebujejo danes tega našega pogumnega, veselega, prepričljivega in nalezljivega pričevanja velikonočnega življenjskega upanja in vere v Kristusovo zmago nad zlom in smrtjo in v njegovo posebno navzočnost tam, kjer smo zbrani v njegovem imenu. Prav od tega našega verdostojnega velikonočnega pričevanja, od naše velikonočne vere in življenjske drže kot posamezniki in kot skupnosti, bo v veliki meri odvisna tudi prihodnost naše province sv. Križa.

Letošnje leto na poti k velikemu jubileju (2006-2009) je namenjeno temi: "veselje in zastonskost našega poklica." V luči te teme naj bi se Bogu ponižno zahva-

ljevali za zastonski dar redovne poklicanosti in v duhovnih vajah, mesečnih duhovnih obnovah, hišnih kapitljih in v osebni razmišljanju pregledali naše osebno in skupno življenje po treh redovnih zaobljubah, v sebi obnovili prizadevanja za ustvarjalno zvestobo svojemu poklicu ter z veseljem služili Bogu in Cerkvi. Čim večji in čim popolnejši je ta dar naše poklicanosti, tem bolj smo se dolžni zanj zahvaljevati, pravi sv. Klara (Kl Vod 1-4).

Dragi bratje, naj vam veselo praznovanje velikonočnih praznikov pomaga, da boste vedno znova dajali kakovost svojemu vsakdanjemu redovnemu življenju, ki ne sme postati neko "stanje", temveč "potovanje" v družbi dveh učencev v Emavs, kjer bomo Vstalega spoznali po besedi in lomljenju kruha (Lk 24,13-35). Velikonočna "metodologija Emavs" mora postati vogelni kamen za našo rast kot manjših bratov in veselo uresničevanje naše redovne poklicanosti (Gospod nam govori po poti, št. 49).

Vsakemu bratu v provinci in v tujini, ubogim sestram klarisam v Nazarjah in v Dolnicah, FSR, našim posinovljencem in posinovljenkam in vsem našim prijateljem ter dobrotnikom želim VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE. Naj velikonočna ALELUJA skozi vse leto odmeva v vaših molitvah, dejanjih in življenju.

Ljubljana, na prestopni dan,
29. 2. 2008

*p. Viktor Papež,
prov. minister*

Poročilo o kanonični vizitaciji 2008

V januarju, februarju in marcu sem opravil kanonično vizitacijo naših bratstev in redovnih hiš. Programa posameznih obiskov nisem vnaprej napovedal, ker sem v preteklih letih, zaradi svojih nepredvidljivih obveznostih, ali pa zaradi želje posameznega bratstva, moral datum vizitacije pogosto spreminjati. Za posamezne obiske sem se letos pravočasno dogovoril z gvardijani redovnih hiš.

Vizitacijo sem opravil:

- 11. januarja 2008 na Sveti Gori
- 12. januarja na Kostanjevici v Novi Gorici
- 18. januarja v Novem mestu
- 21. januarja pri Novi Štifti
- 22. januarja v samostanu sv. Ane v Kopru/Strunjan
- 23. januarja v Kamniku
- 28. januarja v Šiški v Ljubljani
- 29. januarja za Bežigradom v Ljubljani
- 31. januarja v Nazarjah
- 4. in 5. februarja na Brezjah; obiskal sem tudi p. Bertranda Kotnika v Velikovcu
- 16. februarja na Viču v Ljubljani in postulante
- 21. februarja v Mariboru
- 22. in 23. februarja pri Sv. Trojici v Sl. goricah
- 5., 6. in 7. marca na Tromostovju v Ljubljani

Potek vizitacije sem letos nekoliko spremenil: najprej sem imel uvodno duhovno misel, ki sem jo naslonil na pismo p. generalnega ministra mladim frančiškonom na srečanju v Sveti Deželi "Kar vam poreče, storite" (tč. 29-31). Potem je gvardijan na kratko predstavil življenje, delo, načrte, probleme in uspehe bratstva. Tej predstavitvi je sledil skupen po-

govor. Odgovarjal sem tudi na vprašanja glede naše province, duhovnih poklicev, bolnih bratov itd. Z veseljem sem sprejel predloge nekaterih bratov, pa tudi njihov kritičen pogled na naše življenje in delo. Dobrohotna in objektivna kritika, združena s konkretnimi predlogi in rešitvami, je vedno sprejemljiva in dobrodošla. Bil sem na razpolago za osebni pogovor s tistimi, ki so to želeli, oziroma sem sam izrazil željo, da se z njimi pogovorim. Bil sem presenečen, da je velika večina bratov bila s tem načinom vizitacije zadovoljna in ga je odobraval.

Gvardijanom se zahvaljujem, da so pripravili vse potrebno za vizitacijo, vsem bratom pa za odkrit in iskren pogovor. Bratom se zahvaljujem za njihovo apostolsko in pastoralno delo ter pričevanje naše karizme. Ljudje so nam naklonjeni, nas imajo radi, so z nami solidarni in razumejo tudi naše spodrsaljaje, ki jih delamo zaradi človeške slabosti. Potrebno je, da ta "kapital" ohranjamo s tem, da naše delo postaja iskreno služenje ljudem in Cerkvi in da je v nas živ občutek in prepričanje, da čutimo Cerkev, da smo za Cerkev in v Cerkvi. Vsako, še tako skrito delo, molitev, žrtev, ima nenadomestljivo vrednost.

Vesel sem, da se ekonomska administracija redovnih hiš in župnij urejuje v pozitivni smeri in postaja vedno bolj pregledna in v skladu z cerkvenimi in državnimi zakoni. Tak način prinaša predstojnikom in ekonomom več dela in administracije, vendar je za nas zelo pomembno, da imamo "čiste" račune pred brati



in javnostjo. Vidim, da je moje Pismo vsem bratom o nekaterih pogledih na našo redovno zaobljubo uboštva (17.11.2007, prot. št. 394/07), bilo pri večini bratov sprejeto z razumevanjem in sem jim hvaležen, da upoštevajo njegovo vsebino in navodila.

Naj mi bo dovoljeno, da brate opozorim na nekatere pomanjkljivosti, ki niso bistvene, a nas k bistvenemu usmerjajo in nam tudi pomagajo bistveno živeti:

1. Več skrbi in osebne odgovornosti moramo pokazati do vsakodnevne meditacije in do skupnega obhajanja molitvenega bogoslužja. Nekateri bratje se motijo, ko mislijo, da meditacijo nadomesti že njihova priprava na verouk, na nedeljsko homilijo ali da kaj duhovnega mimogrede preberejo. Meditacija je nekaj povsem drugega kot to. Vesel sem, da v vsakem bratstvu, tudi tam kjer sta samo dva, opravljajo skupno molitve-

no bogoslužje, ali vsaj del tega bogoslužja. So pa nekateri, ki imajo redno takrat "neko delo", in jih zato ni. Manjka vera v posebno navzočnost Gospoda tam, kjer sta dva ali trije zbrani v njegovem imenu, oziroma vera v moč skupne molitve. Gvardijani naj se s temi brati odkrito pogovorijo in najdejo primerno rešitev (PS čl. 10; 11; 93).

2. Več pozornosti in odgovornosti moramo nameniti mesečnim duhovnim obnovam in letnim duhovnim vajam. Glede duhovnih vaj je v zadnjem času precej nereda in to bomo morali popraviti. Nekateri bratje brez potrebnega dovoljenja opravljajo duhovne vaje "zasebno", ali pa jih nadomestijo z udeležbo na nekih tečajih, študijskih srečanjih, itd. Na tem področju moramo narediti več reda in pokazati več zrelosti in resnosti (PS čl. 12; 13; 93).

3. V nekaterih hišah se ne upoštevajo in ne spoštujejo dovolj redovni predpisi o klavzuri, oziroma daje od nje "spregled" že vsak brat, ne pa gvardijan v posameznih primerih in iz upravičenega razloga. Klavzura varuje in pospešuje zasebnost bratstva in vsakega posameznika; neupoštevanje klavzure pa moti skupno življenje in delo ter odpira vrata negativnim vplivom "sveta" (GG.KK. čl. 47; GG.SS. 23; PS čl. 26; 91; 93).

4. Nekateri bratje, oziroma celo skupnosti, so nošnje redovne obleke skrčili na minimum ali pa jo oblečejo samo za spovednico in sv. mašo. Redovna obleka je znamenje našega redovnega posvečenja in skromnosti. Tudi po redovnem habitu se identificiramo z ustanovo, ki ji pripadamo in v kateri živimo in dela-

mo. Prosim, da bratje upoštevajo določbo PS čl. 27.

5. Do nevolje in godrnjanja pride zaradi tega, ker bratje niso pravočasno obveščeni o odsotnosti gvardijana, župnika, kaplana in posameznih bratov. Odgovorni za določene službe odidejo zdoma, ne da bi poskrbeli za urejenost dela in za nadomestilo v času njihove odsotnosti. Do zaslužnega počitka ima pravico vsak brat in ne le nekateri (PS čl. 33; 93).

6. Še bolj se bomo morali potruditi, da premagujemo v



sebi in pri svojem delu individualizem, na kar nas je že pred leti opozoril generalni vizitator. Vse preveč je primerov, ko se mora celotno bratstvo podrediti zahtevam in potrebam posameznika in glede na njega urejevati skupni način življenja in dela. Premagovanje individualizma več v nas čut pripadnosti provinci in bratstvu ter odgovornosti za naše skupno dobro in prihodnost province. Opaziti je, da nekateri bratje premalo sodelujejo pri skupnih načrtih province, jih ni na naših skupnih srečanjih in smo premalo številčno navzoči na srečanjih, ki jih pripravljajo KORUS, razne škofijske, dekanijske in druge cerkvene ali civilne ustanove (Ps čl. 91)

7. Bratstvo gradi in vzdržuje ne le skupna molitev in delo, temveč tudi skupna miza in rekreacija. Miza ima močan socialni vidik. Naša miza je nadaljevanje mize "božje besede" in "evharistične mize", ki ju vsak dan obhajamo in jima služimo. Dejavnosti v bratstvih naj se tako uredijo, da bomo lahko pri skupni mizi vsi in da nas drugi po nepotrebnem ne motijo.

8. Po nekaterih redovnih hišah je preveč nepotrebne navlake ("šare") na hodnikih, v sobah, na podstrešju, v knjižnicah, da o sobah posameznih bratov ne govorim. Ta navlaka in nepospravljenost dajeta čuden občutek obiskovalcu, kvarita pa tudi "sliko" naših hodnikov, sob... Ni potrebno posebej poudariti, da je zunanja urejenost znamenje naše notranje urejenosti in reda. Na to navlako me je izrecno opozoril lansko leto novembra tudi frančiškan iz tujine!

9. Še bolj si moramo prizadevati, da ne bomo podlegli napaki, da širimo okrog nepreverljive "vesti" in dogodke, kar lahko škoduje dobremu imenu in je težko popravljati, nas pa taka "dejavnost" postavlja v čudno luč.

Dragi bratje, to je nekaj spodbud, opozoril in nasvetov, da bi tisto, kar je dobro v nas, in tega ni tako malo in je opazno, postalo še boljše, še bolj izrazito in še bolj izzivajoče. Vzemite to moje poročilo o vizitaciji kot izraz moje skrbi in odgovornosti za vsakega brata, za našo provinco in končno tudi za naš red.

Lepo vas pozdravljam in želim: mir vse dobro.

Ljubljana, 8.marca 2008

p. Viktor Papež,
prov. minister

Plenarni svet province 2008

V našem samostanu sv. Antona Padovanskega na Viču je od 12. do 13.2.2008 potekal Plenarni svet province. V torek zvečer so se člani zbrali ob skupni večerji v samostanski obednici, nato pa so imeli v kapeli sv. Klare (v Antonovem domu) večernice in molitveni spomin ob obletnici smrti p. Marijana Valenčaka. Provincial p. Viktor je ob tem orisal svetniško življenje pokojnika in poudaril, da njegov grob še danes obiskujejo številni verniki, ki se mu priporočajo v molitev. Po večerni molitvi, se je ob 20.15, v pevski sobi Antonovega doma, pričela prva plenarna seja.

Po uvodnih pozdravih gvardijana, provinciala in moderatorja p. Marjana Čudna, je p. Tadej Strehovec na kratko predstavil Načrt trajne formacije v naši provinci. Podoben načrt je že leta 2004 sprejelo generalno vodstvo na nivoju celega reda z namenom, da posamezne province naredijo lastni »načrt«, ki je prilagojen lokalnim potrebam. Zato je v predavanju predstavil zgodovino dokumenta, okvirno shemo in se osredotočil na trajno formacijo bratov v štirih življenjskih obdobjih: OFM 10, čas do 45 leta, doba srednjih let (med 45 in 65 letom) ter pozno obdobje (po 65. letu). Po daljši razpravi je sledila kratka predstavitev pastoralne skrbi za poklice in poklicanosti vseh bratov v provinci, da s svojim delom in življenjem pričujemo in navdušujemo za naš način življenja. Prvo zasedanje se je končalo ob 21.45 s skupno molitvijo sklepnic in blagoslovom. Dopoldansko srečanje drugega dne (sreda) je bilo posvečeno



obravnavi Načrta formacije, kjer smo obravnavali načrt vzgoje v postulatu, noviciatu in v času začasnih zaobljub. Popoldanski čas pa je bil namenjen obravnavi poslanih poročil, med temi še posebej poročil provincialnega ekonoma, sveta za poklice in tajništva za trajno formacijo. Sklepe PSP je pripravil p. Miran Špelič. Po krajši razpravi smo jih z nekaterimi dopolnili sprejeli.

Sklepno besedilo se glasi tako:

Plenarni svet province se je v novi sestavi zbral v Antonovem domu na Viču 12. in 13. februarja 2008. Za delovno gradivo je imel osnutek Ratio formationis in Ratio studiorum province in je izrazil svoja mnenja in predlagal nekaj popravkov, ki naj jih provincialno vodstvo upošteva, preden pošlje dokumenta v potrditev na generalno kurijo. Ti zadevajo

zlasti spremljanje, delo za poklice in FSR, študij na Teološki fakulteti med postulatom, študij jezikov v tujini, zlasti v ZDA, kulturno formacijo, frančiškansko leto in odvajanje od raznih zasvojenosti v času začetne formacije. Pri poročilih, o katerih se je razvila razprava, pa je bila izražena močna pobuda, da moramo podpirati skupne projekte. Plenarni svet province izraža tudi skrb za pastoralo izseljencev v ZDA in Avstraliji.

S provincialovim zaključnim nagovorom, molitvijo in blagoslovom se je zaključilo dvodnevno zasedanje Plenarnega sveta province. Udeleženci so se ob tej priliki zahvalili za molitve vseh bratov v provinci in vse – še posebej bolne brate – prav lepo pozdravljajo.

P. Tadej Strehovec
tajnik province



Zapisnik 5. redne seje provincialnega definitorija

Št.: 21/2008

Datum: 15. januar 2008

Ljubljana - Vič, 15. januar 2008

Peta redna seja provincialnega definitorija je potekala na Viču v Ljubljani, 15. januarja 2008. Začela se je ob 9 uri, udeležili pa so se je provincialni minister p. VIKTOR PAPEŽ, provincialni vikar p. MARJAN ČUDEN, definatorji province p. STANE ZORE, p. MARJAN ČUK, p. MIRAN ŠPELIČ, p. SIMON PETER BERLEC in definator ter tajnik province p. TADEJ STREHOVEC. Sejo smo pričeli s kratko molitvijo na samostanskem koru, ki jo je pripravil p. Miran Špelič.

1. Z nekaterimi pripombami je bil sprejet zapisnik četrte definitorialne seje z dne 20.11.2007.
2. Volitve v Fundaciji (ZDA). P. Viktor je definitorij seznanil z rezultati volitev in imenovanj v naši Fundaciji. 3.1.2008 je Svet Fundacije pod predsedstvom predsednika Fundacije p. Blasa Chemazarja in v skladu s Statuti Fundacije tč. 8, za triletno izvolil za gvardijana samostana v Lemontu p. Metoda Ogorevca, p. Blasa Chemazarja pa za službo samostanskega vikarja. Za službo tajnika Fundacije je bil imenovan p. Metod Ogorevc; p. Atanazij Lovrenčič pa je bil imenovan za ekonoma Fundacije (Statuti tč. 24.).



3. Plenarni svet province (12.-13.2.2008) na Viču v Ljubljani: pregled izvoljenih svetovalcev in dnevni red. Definitorij je sprejel na znanje imena desetih izvoljenih svetovalcev plenarnega sveta province za obdobje 2007-2009. Poročila svetov in prov. ustanov bodo v tiskani obliki prejeli vsi člani PSP kot tudi vsi bratje province. Za službe na PSP je definitorij imenoval naslednje bratje:
 - pomočnik tajnika PSP: br. Ambrož Mušič;
 - bogoslužje: p. Janez Papa;
 - skupina za sklepe: p. Miran Špelič in p. Mihael S. Vovk;
 - moderator 1. seje: p. Marjan Čuden;
 - moderator 2. seje: p. Stane Zore;
 - moderator 3. seje: p. Marjan Čuk;
 - moderator za oblikovanje sklepov: p. Miran Špelič.
4. Potrditev Statuta provincialnega sveta za poklice. S popravki je definitorij omenjene Statute potrdil.
5. Dopisi bratov, ki so bili pravočasno poslani:
 - ◇ Dopis p. Pepija Lebrehta o vrnitvi v provinco. P. Pepi obvešča definitorij o svojem predvidenem povratku v letu 2009. Definitorij njegovo odločitev načelno sprejema in zato pogodbe s tamkajšnjo provinco iz leta 2001 ne bo podaljšal.
 - ◇ Prošnja p. Milana Kadunca za odhod v misijone. P. Milan je poslal svojo prošnjo, da letos odide v misijone v Francosko Gvajano. Definitorij je dobil tudi pismo našega p. Huga v katerem vabi p. Milana, da se mu pridruži na misijonu. Prav tako je msgr. Emmanuel Lafont, cayennski škof, poslal pisno privolitev, da p. Milan pride v njegovo škofijo. Definitorij je dal soglasje za odhod v misi-

jone kot tudi, da se, glede statusa p. Huga in p. Milana, prične postopek za ureditev posebne pogodbe med škofijo in provinco. Obenem je definitorij dal p. Milanu dovoljenje za 14 dnevni obisk Francoske Gvajane v času letošnjih velikonočnih praznikov, kjer bo p. Hugonu v pomoč

nijo, kot tudi pristojnosti ekonoma v odnosu do gvardijana.

- ◇ Dopis p. Davida in družbe Mobitel glede postavitve antene mobilne telefonije na zvoniku cerkve na Kostanjevici. Definitorij je preučil stališče tamkajšnje samostanske družine in se odločil, da ne da dovo-

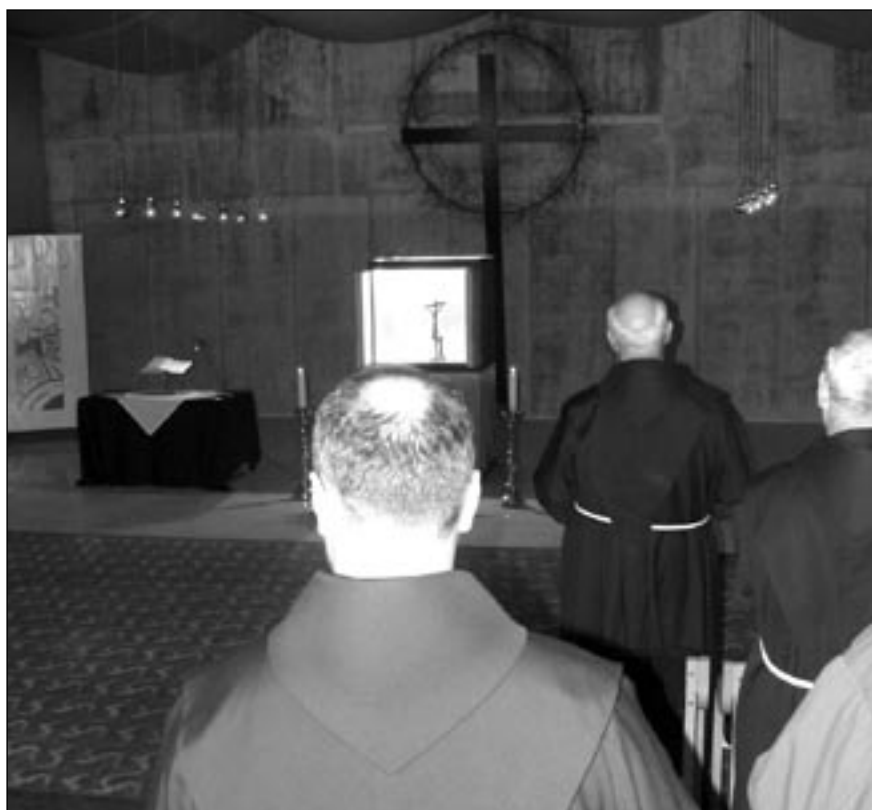
nih subjektov kot npr. Založba in Revija Brat Frančišek, študentski domovi, oddajanje prostorov, prodajalne verskega tiska itd. Definitorij je sklenil, da se počaka na bližnji sestanek med brati in davčno svetovalko Boženo Macarol. O konkretni odločitvi bo odločal na naslednji seji.

- ◇ Zapisnik 3. seje Odbora za pripravo obletnice prihoda frančiškanov v Brežice. Definitorij je zapisnik in sklepe sprejel na znanje.
- ◇ Romanje prov. vikarja p. Marjana Čudna v Sveto deželo od 17.2.-2.3.2008 v Sveto deželo. Definitorij je dal dovoljenje za omenjeno romanje.

6. Jubilejno leto 2006-2009. P. Marjan Čuden je podal poročilo o pripravah na skupno romanje v Assisi v času letošnjih provomajskih praznikov. V naslednjih dneh bo v ta namen organiziran poseben sestanek z zainteresiranimi brati. Predstavil je tudi vsebino sestanka Frančiškove konference, ki je bila pred dnevi na Viču. Z redovnimi predstojniki so se okvirno dogovorili, da bodo sodelovali na petih jubilejnih dogodkih oz. prireditvah: v Šiški, Hali Tivoli in Cankarjevem domu v Ljubljani, na okrogli mizi Frančiškove redovnih predstojnikov na RTVSLO in pri pripravi posebne spominske oddaje prav tako v organizaciji RTVSLO.

7. Naslednja seja provincialnega definitorija bo 11. marca 2008 na Viču v Ljubljani. Dopise, prošnje ali karkoli drugega pošljite do 5. marca na provincialat.

*p. Tadej Strehovec
tajnik province*



in si ogledal misijonsko področje. V času njegove odsotnosti ga bo v Kamniku nadomeščal p. Jurij Dolenc iz Svete Trojice.

- ◇ Dopis p. Tomaža Pinterja glede ločenega upravljanja redovnega in župnijskega premoženja. Definitorij je obravnaval njegov dopis in sklenil naj se vprašanje lastništva obveznic iz naslova denacionalizacije razjasni skupaj v sodelovanju s samostanom Sveta Trojica in prov. ekonomom p. Borisom. Definitorij je poudaril, da je potrebno spoštovati načelo ločenosti finančnega poslovanja med samostanom in žup-

ljenja za postavitev antene v zvoniku samostanske in župnijske cerkve.

- ◇ Dopis škofa msgr. Metoda Piriha glede študentskega doma pri sv. Ani v Kopru. Definitorij je omenjeni dopis sprejel na znanje in pooblastil gvardijana p. Nikota in prov. ekonoma p. Borisa za vodenje nadaljnjih pogovorov s koprsko škofijo.
- ◇ Prošnja Sveta za gospodarske zadeve, da bi provinca ustanovila poseben zavod, ki bi vodil vso pridobitno dejavnost province kot tudi samostanov. Omenjeni zavod bi vodil finančno in davčno poslovanje različ-



Samostan/ župnija	število			krsti (vsi)	po- roke	pogre- bi	obhajila	bolniki		prvo ob- hajani- ci	bir- manci	katehum. st. od 15. 1.				kateheza				minis- tranti
	preb.	kršč.	nedel.					obh.	maz.			kršč.	bir.	obh.	predš.	osn. š.	skup. osn. š.	mladi	štud.	
Lj.-Marijino oznanjenje	3500	2700	2277	78	23	38	193.760	2563	156	31	43	21	38	24	27	286	18	28	185	17
Lj.-hrvaška kat. misijia																				
Novo mesto	10.000	5000	1130	65	15	51	99.366	956	390	53	70					479	22	28	10	41
Kamnik			581	6	6	1	5712	144+ 5.712*	9											25
Nazarje	1500	1100	290	20	10	7	24.318	182	61	14			1			10		16		11
Maribor	9000		750	34	2	80	526.500	512	9	12	7	2	4	4		91	12	11		15
Košaki																				
Sv. Trojica v Slov. Goricah	2280	2200	630	22	6	18	23.100	173	16	15					16	190	11	13		10
Brezje			1527		29	11	169.000	843	141			6	8	8						9
Mošnje	1800	1600	183	44	33	14	5200	42	10		6	6	6	6		87	9	5		9
Lj.-Vič	23.500	17.000	1800	118	14	105	97.500	5410	219	89	85	5	10	10		650	33	55	25	30
Nova Štifta					17		10.300	4			3					13				10
Lj.-Šiška	17.000	13.000	850	45	7	78	65.000	170	96	27	30	5	9	14		240	18	18	11	34
Lj.- Bežigrad	16.224	11.000	852	20	4	64	53.265	1.447	75	25	37				6	195	19	6	4	24
Nova Gorica	6200		520	24	12	23	43.000	5400	140	22	45				8	170	15	13		18
Sveta Gora	13	13	890	11	16	1	43.891		1											
Koper																				
Strunjan	650	450	120	293	17	4	15.500	120	77	3						33	6	7		6
Melbourne							3													
Sydney - Merrylands - Sv. Rafael - Sl. kat. mis.	5000**	1400	240	9	3	26	15.470	75	30	3	4	1				7				10
St. Mary's Lemont, Slov. ver. središče	565 (članov)		200	6	2	5	16.000	30	10											11
Skupaj	97.232	55.463	12.840	795	216	526	1.406.584	23.783	1440	1734	330	46	76	66	57	2451	163	200	235	280

* Dom upokojencev Kamnik

** Število je težko ugotoviti, ker patra oskrbujeva več skupnosti rojakov. Nekaterih pa niti ni blizu, tudi se ne vključujejo nikamor oz. nočejo imeti stika s sorojaki Slovenci (op. p. Darko Žnidaršič)

Samostan/ župnija	Pevski zbori			FSR	Bibl. skup.	Karitas	ŽPS		Zak. občestva (pari)	Ostale skupine
	otroški	mlad.	župniji.				št. član	št. sej		
Lj.-Marijino oznanjenje	25	50	56	85	71	17	28	10	36	MPP, Emavs, Teokafe, Skupina za razporočene, zakonci v krizi, zasvojeni, pravna pomoč, šola za starše, študentje, Fr. otroci, animatorji, ex-katehumeni, prenova v Duhu, šola za zakon
Lj.-hrvaška kat. misija										
Novo mesto	49	12	26	17	20	12	25	10	9	Frančiškanski komorni zbor: 31; Vera in luč: 35; Molitvena zakonska: 14; Prenova: 16; Klepet ob kavici: 10; Ročna dela: 12
Kamnik				12	18		9			
Nazarje	5	11	15	11		6	25	6	6	FSR-Mozirje: 18; Molitvena skupina: 14; FO: 9; Klarise: 16
Maribor			15	23	8	3	24	8		Zbor Laudamus: 40; FO: 10; Prama: 3; Dve molitveni skupini: 30; Evharistična sk.: 10; Bratovščina sv. Cirila in Metoda: 10; Skavti: 17
Košaki										
Sv. Trojica v Slov. Goricah	35		30	24	9	6	25	4		Frančiškovi otroci, Skupina Srečanje, Skavti
Brezje	14	12	28	110	65		12	10	23	Vodenje DV: 12; spovedovanje redovnikov in redovnic: 11 skupnosti; Misijoni: 2; ekskurzi: 56
Mošnje		20	14				16	4		
Lj.-Vič	30	35	45	10	10	20	24	6	120	Mol. skupini: Marijina legija, Prenova v Duhu, Vasovalci, počitniški oratoriji za otroke, Pogovorna skupina, Mlajši izobraženci, otroški orkester, organisti, bralci, svetopisemske urice, Frančiškovi otroci, delavnice za otroke, šola za starše ...
Nova Štifta	22	10	23	15						Bralci: 13; Jasličarji: 11; Pritrkovalci: 7; Dom duhovnih vaj: 29 skupin; Glasbena delavnica: 8; Molitvena skupina: 20
Lj.-Šiška	12	22	30	21		10	26	10	23	AP Cirila in Metoda: 35; Verouk odrasli: 60; FSR-mladi: 12; Študenti FŠD: 66; Prenova v Duhu: 12; Pastoralna gluhih in naglušnih
Lj.-Bežigrad	22	13	25	5	15	12	21	10	24	Prenova v Duhu: 12; Skavti: 7
Nova Gorica	20	10	26	8	17	8	16	6	9	Prenova v duhu; Binkoštna dvorana; Birmanske skupine; Skupina katehistinj; Birmanski animatorji; Skupnost srečanje
Sveta Gora			16							Marijini častilci: 8
Koper										
Strunjan	11					5	15	10		
Melbourne			14				15	5		Dom matere Romane: 30; Baraga hostel: 14; Akolita: 2
Sydney - Merrylands - Sv. Rafael - Sl. kat. mis.		6	15	4			10	4		3 delovne skupine, Igralska družina, Slomska molitvena skupina, Šola sl. jezika, Kolpingova družina v Canberri, pevska zbor: Canberra: 10, Wollongong: 10
St. Mary's Lemont, Slov. ver. središče			20				10	2		Krasilke: 15; Redarji: 7; Izredni delivci obhajila: 5; Bralci: 12
Skupaj	245	201	398	345	233	99	301	105	250	

Novo mesto

Iz Novega mesta se nismo oglašili že od jesenske številke Poročila. Zato je potrebno podati nekaj dogodkov, ki so se zgodili. Najprej naj omenim godovanje br. Alfonza ob koncu meseca oktobra, katerega se je udeležil tudi p. Viktor. Takoj zatem po praznikih



Vseh svetih je pa Lenartovo. Med nas smo povabili našega provincialnega ministra p. dr. Viktorja Papeža, ki je nagovoril ljudi pri vseh svetih mašah. Glavna slovesnost pa je bila pri maši ob 10. uri, ko je provincial blagoslovil prenovljene prostore Lenartove-



ga doma in obnovljeno Karmelsko kapelo. Lenartovo dvorano, ki jo uporabljajo v katehezi od birmancev dalje, zakonske skupine, vera in luč in med počitnicami so v njih potekale Lenartove počitnice.



Čas je hitro tekkel in kar naenkrat se je začel adventni čas in priprava na božične praznike. Na začetku decembra so naši birmanci odšli na vikend na Sveto goro.

December je vedno povezan s pripravo jaslic v cerkvi in spovedanjem pred božičnimi prazniki. Ti prazniki so potekali lepo v družinskem vzdušju, po praznikih pa smo šli še malo drugam pokukat kakšne jaslice so postavili po drugih župnijah in samostanih.

Tudi na kulturnem področju smo popestrili dogajanje in sicer z koncerti: najprej na božič tradicionalni koncert Frančiškanskega komornega zbora pod vodstvom g. Mateja Burgerja, v naši cerkvi smo gostili tudi Mešani pevski zbor Dvor, ki ga vodi ga. Marjana Dobovišek. Prisluhnili smo lahko orgelskemu recitalu, ki ga je izvedla ga. Snežka Podpečan. Naš otroški pevski zbor je s komornim orkestrom Tartini imel koncert v Kulturnem centru Janeza Trdine. Pa še en koncert smo imeli v podružnični cerkvi na Potovem vrhu in sicer Jasmin pod vodstvom ge. Ane Markelj. Vsi koncerti so bili kar lepo obiskani in mislim, da so pričarali božično vzdušje v naše domove.

V mesecu januarju smo nadaljevali utečeni ritem iz prejšnjih let. En vikend gredo na Sveto goro prvoobhajanci, v enem pa otroci od 4. do 7. razreda. V januarju je v okviru Karitas začela delovati skupina Ročna dela, kjer okrog 25 žena veze prtičke.

Na začetku februarja je odšel p. Felicijan na oddih v Rogaško Slatino in na duhovne vaje.

Takrat moramo tudi že veliko misliti na lurško devetdnevnic, ki se je vsako leto udeleži precejšnje število vernikov. Naj omenim, da smo na svečnico imeli pri nas ob 10h v gosteh g. škofa Andreja,

ker je to dan posvečenega življenja. O tem dogodku ste lahko brali v Družini in na Vrnet vsebinah.

Letošnji post se je začel zelo kmalu in zato je tudi precej dni lurške devetdnevnice prišlo že v postni čas, a nič ne de. To je poglobljena priprava na praznovanje Velike noči. Letošnja devetdnevnica je bila usmerjana na temo družine in pa 150 letnico prikazovanj Marije v Lurdu.

Vsak dan smo začeli pobožnost ob 17.15: peti serafinski rožni venec, litanije in molitev k Lurški Materi Božji; ob 18. uri sveta maša z govorom. Govorniki so bili pa naslednji z naslovi razmišljanj:

Sobota, 2. februar: g. KLAUDIO PETERCA: DRUŽINA, NOSILKA VREDNOT? Po sv. maši je bilo v Frančiškovi dvorani predavanje za botre: BITI BOTER – BREME ALI PRILOŽNOST? Pri maši je pel naš župnijski zbor. Nedelja, 3. februar: g. ANDREJ ŽUPAN: DRUŽINA IN ZAKRAMENTI. Pri maši je sodeloval Frančiškanski komorni zbor. Ponedeljek, 4. februar: p. MARJAN ČUK: MOŽ – OČE V DRUŽINI. Torek, 5. februar: mag. s. MATEJA KRAŠEVEC: ŽENA – MATI V DRUŽINI.

Sreda, 6. februar: p. PETER LAVRIH, CTS: »SPOŠTUJ OČETA IN MATER, DA SE PODALJŠAJO TVOJI DNEVI NA ZEMLJI, KI TI JO DAJE GOSPOD, TVOJ BOG« (2 Mz 20,12). Pri maši je sodeloval tudi župnijski zbor. Četrtek, 7. februar: g. dr. SILVESTER FABIJAN: DRUŽINA, PROSTOR SLAVLJENJA BOGA. Petek, 8. februar: p. MARKO NOVAK, bolniški kurat: KO DRUŽINO NEPRIČAKOVANO OBIŠČE BOLEZEN. Pri sveti maši je sodeloval naš otroški pevski zbor. Po sv. maši je imela gospa METKA KLEVIŠAR v Lenartovi dvorani predavanje na temo: ODNOS DRUŽINE DO OSTARELIH, BOLNIH IN ŽALUJOČIH. Sobota, 9. februar: g. IMRE JEREBIC, stalni diakon: ALKOHOLIZEM – ODPRTA RANA NAŠIH DRUŽIN. Nedelja, 10. februar: g. PETER KOKOTEC: DRUŽINA, PROSTOR OSEBNE

IN DUHOVNE RASTI. Ponedeljek, 11. februar LURŠKA MATI BOŽJA, svetovni dan bolnikov, sklep lurške devetdnevnice: g. škof msgr. ANDREJ GLAVAN: DRUŽINA, NOSILKA VREDNOT! Po sveti maši pete litanije - procesija s kipom Lurške Matere božje in svečami.

Lahko rečemo, da je bil obisk devetdnevnice zelo dober in najlepše je, ko ljudje skupaj zapojejo in cerkev zadoni v skupni molitvi, prošnji in zahvali.

Mesec februar je tekel naprej, ob koncu meseca je šel na duhovne vaje še p. Simon Peter. Pomladno toplo vreme se že kaže, a je verjetno to še prezgodaj in bo spet nevarnost pozebe mnogih rastlin.

Prvega marca pa so se moški odpravili na stanovsko romanje na Sveto goro in v Goriška Brda. Romanja se je udeležilo en avtobus romarjev.

Na samostanu pa smo obnovili brajdo, ki se vije po vzhodni fasadi in delu pred kuhinjo. Zamenjali pa smo tudi dotrajane nadstrešnice nad okni prav tako na vzhodni fasadi.

Toliko zaenkrat iz prebujajoče se dolenske.

p. Tadej Inglič

Strunjan ministrantsko srečanje, december 2007



Brezje

Jubilejno leto 100- letnice kronanja Marije Pomagaj smo slovesno zaključili na praznik Brezmadežne, ko je bil z nami ljubljanski nadškof metropolit msgr. Alojz Uran. Ob koncu maše je muzeju Sončna pesem izročil lepo obnovljeno fotografijo z izrezljanim okvirjem iz zapuščine nadškofa dr. Antona Bonaventura Jegliča, ki je bila posneta ob kronanju, 1. septembra 1907. Brezjanskim pevcem so se pridružili še tisti, ki so peli na praznovanju in ob njihovem petju smo vsaj malo podživeli jubilejno praznovanje.

Bratje hodimo maševat na Jesenice ob nedeljah zjutraj, včasih pa še med tednom. V adventu smo seveda pomagali tudi pri spovedovanju osnovnošolcev in odraslih. Večkrat nas prosijo za pomoč tudi drugi župniki iz dekanije. Ker je naša dekanija velika, je potrebno narediti kar precej kilometrov. Do Rateč je skoraj 50 kilometrov, do Bohinja malo manj, do Jesenic 20.

Obiskala nas je bolezen. V začetku decembra so v jeseniški bolnišnici br. Hermanu odrezali pod kolenom levo nogo. Ker se rana ni hotela celiti, je bil potreben še en kirurški poseg, ki pa ni bil uspešen, zato so mu sredi januarja odrezali nogo nad kolenom. Rana se je zacelila. Br. Herman je zelo potrpežljiv bolnik in noče biti v breme, zato se potrudi, da čim več opravi opravi sam. Hvala Bogu, da ima zdrave in močne roke.

Sredi januarja je šel na zdravljenje na Dunaj p. Leopold. Skladatelj in prijatelj frančiškanov ter sošolec p. Leopolda Avgust Ipavec mu je preskrbel vrhunske strokovnjake. Po štirih tednih se je vrnil v našo skupnost, po veliki noči pa bo šel po priporočilu zdravnikov za štiri tedne na Veliki Lošinj, da bi svoje krhko zdravje okrepil.

Br. Štefanu so zdravniki odkrili, da ima zelo gosto kri (preveč eritrocitov). V zadnjem času se mu je večkrat stemnilo pred očmi in je padel po tleh. Na srečo se ni huje poškodoval. Bil je na preiskavah v jeseniški bolnišnici. Zamenjali so mu zdravila. Ima pa voljo in hoče vsak dan iti po pošto. Pravi, da se s tem razmiga in obenem čuti, da je še potreben.

P. Peter je takoj po božiču vodil romanje v Sveto deželo, proti koncu januarja pa je šel občudovat zimsko pokrajino na norveški obali. S poštno ladjo je obiskoval obmorske kraje.

P. Miroslav je odšel na obisk k domačim, kjer je imel krst sorodnika, p. Bogdan je vijugal nekaj dni na snegu skupaj s svojimi starši, p. Silvin pa je bil med zimskimi počitnicami na smučanju z družinami.

Svetovni dan bolnikov ob spominu Lurške Matere Božje smo praznovali v cerkvi z bolehnimi in invalidnimi, med katerimi je bil živa priča zaupanja v Božjo pomoč in Marijino varstvo tudi naš br. Herman. Bogoslužje je vodil p. Marko Novak, ki je s svojo življenjsko in obenem toplo človeško besedo ogrel srca vseh navzočih.

Na misijonu na Polzeli je bil p. Peter. Ko se je vrnil, je pripovedoval, da je bilo zelo lepo. Še posebno je navdušen nad novim načinom, kako so pritegnili manj verne in oddaljene. Patri so šli vsak večer po zaselkih in se v privatnih hišah srečali z domačini. Nekatere skupine so bile zelo »katoliške«, v nekaterih pa so bili oddaljeni v večini. Podoben način so prvič uporabili na misijonu v Brdih in zgleda, da je/bo uspešen. Peter pravi, da je to poslej »franciškanska oblika misijona«. V zadnji številki revije CSS sicer piše dr. Rafko Valenčič, da spada sedanja oblika ljudskega misijona med anahronistične ustanove (CSS, 2008. 1. str. 18), ki jih ne kaže oživljati in škoda je zanje razmetavati moči. V cerkvenem listu Nedelja pa lahko preberemo program za ljudski misijon v dekaniji Pliberk, ki pa se izogne temu izrazu in govori o »kontaktnem tednu« (Nedelja, 24. februarja 2008, 14).

Takoj po zaključku misijona pa je p. Peter odšel na tradicionalno romanje v Egipt, Jordanijo in Izrael, na katerem redno sodeluje škof dr. Jurij Bizjak. Letos se je prijavilo kar 230 romarjev. In ko se vrnejo, gre p. Peter v tistem tednu spet z naslednjo skupino, v kateri bodo vitezi Božjega groba, za prvi maj pa je v dveh skupinah prijavljenih že 200 romarjev. Si lahko mislite, kako Petru žari obraz in kakšno povzdignjeno govorico uporablja. Priznati moram, da vabi tudi nas brate za voditelje skupin, a žal ne moremo z njim, ker bi sicer morali Brezje zapreti in kako bi si romarji razlagali, ko bi bilo na vratih napisano: »Zaradi romanja v Sveto deželo romarjev pri Mariji Pomagaj dva tedna ne sprejemamo. Prosimo za razumevanje!«

Vsem bratom želimo bratje z Brezij globoko doživeto obhajanje velikonočnih skrivnosti.

p. Silvin

Vztrajno na poti obnove

V Kopru se dela nadaljujejo in počasi dobiva samostan sv. Ane novo podobo.



Ponovno odprto staro okno v galeriji.



G. Klavdijo Antonaz, upokojeni arheolog, pri delih na zunanjsčini ponovno odprtega okna v galeriji.



Vseh starih oken ne bomo odpirali. Niša v galeriji.



Sončna ura na kamnitem okenskem podboju.



Polkna dajejo samostanu dodaten pridih domačnosti.

p. Evgen in br. Lucij



Merrylands – Sydney

Čas spet hitro teče. Komaj smo se poslovili od jaslic, je tukaj že postni čas. Letos sta postni čas in velika noč zelo zgodaj, marsikdo si težko predstavlja, zakaj je tako zgodaj, drugič pa tako pozno. V svetem letu 2000 je bila velika noč 23.4., mesec dni pozneje kot je letos, pred 5 leti 20.4., leta 2011 bo celo 24.4. Veliko noč obhajamo namreč prvo nedeljo po prvi pomladanski polni luni (od 22.3. do vključno 25.4.). Wollongongški škof msgr. Peter Ingham, plodovit pisec, piše v svojem letošnjem postnem pastirskem pismu, da je zelo redko velika noč tako zgodaj, običajno vsakih (ali skoraj vsakih) 200 let. Pravi, da je našel podatke, da bo najbolj zgodaj velika noč – 22.3. šele leta 2160!

Pred božičnimi prazniki smo imeli pri nas zelo uspelo srečanje rojakov »Reunion« v soboto, 15.12.2007. Zbralo se jih je kar 340 iz vseh koncev in krajev New South Walesa in celo iz Kraljičine dežele. Mnogi se niso videli leta ali desetletja, najdejo se tudi taki, ki pravijo mlademu patru, da ga vidijo prvič, pa marsikdo ne stanuje tako daleč. Veliko je seveda že pokojnih, tako da nekateri pravijo: »A ne, pater, zdaj se videvamo samo še na pogrebih?« P. Ciril je enemu rojaku, ki je takole modroval, kratko malo odgovoril: »Ni res, vsako nedeljo mašujem tukaj pri Sv. Cirilu in Metodu v Kewju, kar oglasite se!«



Polaganje estrihov: dela v samostanu se prevešajo v drugo polovico.



G. Klavdijo in delavci pri sestavljanju razbitega kamnitega vhodnega portala samostana.



Samostanska terasa bo delno pokrita; dobra izolacija je zmeraj dobrodošla.

Letošnje poletje ni bilo kaj prida, kar naprej je deževalo kot za stavo, cele dneve in noči je prav pralo. Toda tukaj imamo srečo, da smo na hribu in obvarovani poplav, zelo so pa trpeli na severu NSW in v Kraljičini deželi. Nekaj vročinskih valov vseeno ni izostalo.

Praznik Gospodovega rojstva smo praznovali v lepem vzdušju, ni bilo prevroče in ne premrzlo. Za polnočnico smo imeli lep obisk, prav tako pri dnevnih mašah. V Figtreeju-Wollongongu nas je bilo na sv. večer nekaj manj, v Canberri na Božič zvečer pa celo več. Maševal sem tudi za Italijane v sosednji farni cerkvi. Čeprav so nekateri modrovali, da jih ne bo, ker gredo na počitnice, sem vseeno oznanil sv. mašo in prišli so v velikem številu.

V adventnih in božičnih dneh smo imeli nekaj obiskov iz Slovenije. Med njimi so bili družina Janeza Šlibarja iz Krtine pri Domžalah in prijatelji. Janez Šlibar je osebni kuhar g. nadškofa Alojza Urana in brat bolniškega župnika Mira Šlibarja. Potem so razni popotniki in celo znanci od doma so bili eni izmed njih (žlahta bratov Zupan). Še en poročni par se je prišel poročiti semkaj. Ženin je nečak gospe Jeni in častnega generalnega konzula RS Alfreda Brežnika.

P. Valerijan je zadnji vikend v letu 2007 nadomeščal v Melbourne, ker so p. Ciril, tamkajšnji pevci in igralska družina gostovali v Adelaide ob prazniku zavetnice sv. Družine. Jaz pa sem imel v tem času dva pogreba, poroko, krst, v nedeljo tri maše: dve doma in zvečer v Newcastlu, 150 km daleč. En pogreb je bil na silvestrovo v drugi krajevni župniji. Po končanem pogrebu so me znanci vprašali, kje bom silvestroval. »Kar doma,« sem odgovoril, »dovolj je bilo letanja.«

Na praznik Gospodovega razglasenja je naš najstarejši sobrat tukaj dopolnil 82 let. Ker je obhajal Božjo službo na Zlati in Sončni Obali in na Klubu Planinka pri Brisbanu, smo mu rojaki voščili že prej, na srečanju molitvene

skupine. P. Ciril se je tudi oglasil v naslednjem tednu in povabil na kosilo v center mesta. Konec meseca se nam je pridružil župnik Tone Vrisk iz Črne na Koroškem. Obiskali smo nekaj rojakov iz teh krajev, župnik Tone pa je obiskal svojega bratranca in njegovo družino v Melbourneu.

Dnevi pred velikonočnimi prazniki bodo delovni doma in tukaj, pa vendar polni odrešenjskega upanja. Situacija v naši provinci ni lahka, vendar vključuje Sydneyčana vse, tudi bolne brate v molitve in v mašno daritev.

Približuje se tudi Svetovni dan mladih, iz Slovenije je prijavljenih okrog 110 romarjev, ki bodo pred SDM še nekoliko pogledali lepote naše Avstralije. Obetajo se veliki dogodki, papež Benedikt XVI. bo v sydneyški katedrali posvetil celo nov oltar. Glavna slovesnost pa bo na dirkališču v Randwicku, kjer bo molitveno bedenje in pa v nedeljo, 20.7., sklepna sv. maša.

In še ene vesele novice ne smemo pozabiti za konec: P. Valerijan bo obiskal Slovenijo od 14.5. do 22.6.2008.

Veselo veliko noč,

Merrylands, NSW, AU, 12.3.2007

p. Darko in p. Valerijan



Benin

Dragi prijatelji!

Na kratko in iz ljubezni se vam oglašam za Veliko noč.

**Na križu se je vsega podaril
in z vstajenjem je vse za vse
pridobil**

Gospoda svojega Boga boš ljubil z vsem svojim srcem. 'Z vsem': zase ne moreš obdržati nobene ga dela samega sebe. Hoče dar tebe samega. Odkupil te je celega in z vsem, kar je, da bi te On imel v celoti v lasti in to tebe samega. Ljubil boš torej Gospoda svojega Boga z vsem svojim srcem. Zakaj

pri Bogu ni delnosti, On je ves in povsod. V tvojem bitju noče razdeljenosti.

Hočeš torej imeti vse v lasti? Izroči Mu to, kar si, in dal ti bo to, kar je On. Sebe ne boš več imel v lasti, a imel boš v celoti Njega s celoto samega sebe. (sv. Anton Padovanski, frančiškan (1195-1231))

Zgornja kričeča slika je tako pretresljiva in tako resnična, kot je Gospodov pasijon. Sredi vse groze človeštva Gospod razodeva svojo nežno ljubezen, usmiljenje in odpuščanje. Zato človeštvo (z)more še obstajati. Kristus trpi, ker ga obsojamo, ne sprejemamo njegove resnice in njegove ljubezni; ker mu nismo zvesti; ker ni dovolj ljubljen v bližnjem in zaradi Njega samega... In tako se njegov pasijon (nora ljubezen do človeka, ki je prav zaradi tega tudi trpeča, do konca podarjajoča se ljubezen) nadaljuje na vseh krajih in v vseh časih. Na dnu pasijona pa se dviga zarja vstajenja, ki je obnovljeni svet za novo življenje, za večnost.

To resničnost Kristusovega trpljenja doživljamo v mnogih obrazih osebne in družbene resničnosti tudi v Natitingouju, S. Benina: najstnice postajajo noseče, nekatere od njih otroke splavljajo; fantje in možje bežijo pred odgovornostjo in resnostjo očetovstva; zakonci zasmehujejo Božjo postavo in nujnost človeške zvestobe; izogibajo se vzgoji otrok; mladi in manj mladi s promiskuiteto širijo smrt AIDSa; podkupljeni odnosi štrlijo iz skoraj vsake pisarne državnih in drugih javnih ustanov; kraj je vedno več in postajajo grozljivo organizirane; ljudje se ubijajo s kričanjem, pretepanjem, alkoholom, požrešnostjo in zastrupljanjem; norčujejo se iz Božje besede, Cerkve in Gospodovega dne; namesto dela se odločajo za lenobo in goljufanje, itd. Tako bi lahko našteval, skoraj v nedogled, kje vse Jezus tukaj in sedaj trpi, umira in (ne)močno in nestrpno čakamo, da nam prinese novost, nov začetek, odrešenost, vstajenje...



Slednjega pa tudi ne manjka. V čem ga doživljamo v naši župniji in širše?

- Pripravljamo 14 odraslih ljudi na krst, na prvo sv. obhajilo in nekatere tudi na sv. zakon; 18 mladih pa se pripravlja na sv. krst in sv. obhajilo za mesec maj. Sledila bo še sv. birma;
- Po veliki noči bosta dva kandidata začela enoletno katehetsko-poljedeljsko izobraževanje;
- Člani ŽPS začenjajo dejavno sodelovati v župnijskem življenju in s svojimi prispevki omogočajo preživetje duhovniku, ki je v njihovi službi;
- Zbor sv. Rite je začel štiriglasno peti. Pri tem ga spremlja ansambel mladih instrumentalistov iz župnije. Vedno bolj sodelujejo tudi pri urejanju župnijskih prostorov, pomoči sovrstnikov in skrbijo za svojo intelektualno in duhovno vzgojo;
- Župnijska Karitas je vedno bolj prisotna pri reševanju težav starejših, vdov, socialno šibkih dijakov, zapornikov, pri vzgajanju krščanskega čuta ljubezni do bližnjih...;
- Župljani množično in goreče obhajajo sv. križev pot in nedeljsko sv. mašo;
- "Koruzniki" se odločajo za sklenitev sv. zakona, ker hočejo živeti spravljani z Bogom in s Cerkvijo in ker želijo uživati Gospodovo

telo, ki je moč za lepoto in zvestobo zakonske ljubezni;

- Pri sestrah frančiškankah se veselimo dveh postulantk, ki sta upanje za prihodnost te kongregacije v Beninu. Bratje frančiškani pa se veselimo osmih postulantov, štirih novincev in čez dvajset študentov, ki se pripravljajo na duhovniško posvečenje, ali drugo obliko oznanjevanja evangelija;
- Dijaki letos študirajo, ne da bi profesorji stavkali. V katoliškem liceju smo veseli dobrih rezultatov, discipline, duhovno-moralne rasti kar nekaj dijakov, mirnega sobivanja dijakov različnih ver;
- Veselimo se zdravega, moralno in versko trdnega in jasnega škofa, ki nas že 10 let povezuje v eno družino kljub veliki narodni, kulturni, značajski, finančni različnosti duhovnikov, redovnikov, redovnic in laikov. Veseli smo tudi mnogih mladih, ki se po župnijah združujejo v skupinah za poklice in so upanje za prihodnost Cerkve... Veseli smo mnogih rojstev otrok.
- In še bi lahko našteval: Gospodov pasijon in njegovo vstajenje se vsakodnevno prepletata in nadaljujeta.

Končujem z mislijo sv. Efrema: "Slava ti. Križ si položil kot most, tako da ljudje lahko zapustijo de-

želo smrti in vstopijo v življenje... Da, ti živiš, Gospod. Tvoji krvniki so ravnali s tvojim življenjem kot sejalc: vsadili so ga v globino zemlje, tako kot vržemo pšenico v zemljo, da se potem dvigne in skupaj s sabo "dvigne" še veliko drugih zrn (Jn 12,24)".

Lep pozdrav iz vročega Benina, ki bo čakal prvi dež vse do začetka maja. Povezanost v molitvi in hvala za vaše molitve, za vaše prijateljstvo. Če bo Bog da, se bomo poleti srečali v SLO.

Milosti polno velikonočno spoved, spravo z Gospodom, s Cerkvijo in z Vašimi bližnjimi! Vesele Veliko noč. Veselo velikonočno praznovanje: saj, kjer je Vstali, tam je veselje doma!

To vam želi vdani, hvaležni frančiškanski misijonar

p. Pepi.

Duhovne vaje v Las Cruces, New Mexico, ZDA

Letos sem se udeležil medprovincijskih duhovnih vaj v zvezni državi New Mexico. Kraj Las Cruces je blizu tromeje med Mehiko, Teksasom in zvezno državo New Mexico. Na pot bi šel z avtom, če bi tja lahko prišel vsaj v enem dnevu in pol, a je bilo predalet, saj je pot tja dolga 1400 milj. Še polet z avionom je trajal tri ure. Po dveurni zamudi smo se le dvignili nad Chicago in več kot eno uro leteli nad puščavo, preden smo pristali v El Pasu,



udeleženci DV

Teksas. Od tam pa je še eno ura vožnje z majhnim avtobusom do doma duhovnih vaj, kamor sem prišel sredi noči, devet ur potem, ko me je p. Bernardin odpeljal iz Lemonta na letališče. Zbudilo me je čudovito sončno jutro, dnevna temperatura pa je tam 15 stopinj. Dom duhovnih vaj vodijo mino-



dom DV

riti, na duhovnih vajah pa se nas je zbralo 66 bratov iz vseh OFM provinc v Ameriki. Dvajset jih je moralo prenočevati v motelu, ker tu ni bilo prostora za vse. V okolici doma so daleč naokrog nasadi pekan orehov. Za ozadje puščavske ravninske pokrajine (na višini čez 1000 m) so Organ Mountains – gore, ki spominjajo na orgle. En dan je precej močno pihalo in proti goram je bilo megleno od puščavskega prahu.

Duhovne vaje je vodil zlatomašnik p. Murray Bodo, avtor dvajse-



jaslice

tih knjig, ki menda že trideset let, tri mesece na leto živi v Asissiju, doma pa je iz mesta Gallup v New Mexicu. Duhovne vaje je naslovil: V duhu sv. Frančiška, nam pa je pod tem naslovom nizal premišljevanja: Gospodov duh in njegova sveta dejavnost, Kristusove podo-

be v našem času in Frančiškova podoba Kristusa, Frančišek in Cerkev, Hvalnica stvarstva, Gospa Uboštvo, Delavci za mir, Frančišek in sultan – islam, Molitev. V Gospodovem duhu naj predvsem pomagamo sebi in drugim, da bi prišlo iz nas to, kar je že prisotno. Sovražniki so resnični prijatelji, ker nam najbolj pomagajo pri tem, da bomo zaslužili večno življenje (so kot dvigalo) in jih moramo iskreno ljubiti. Kristus je danes za nekatere Osvoboditelj (teologija osvoboditve), za druge Delavec, za tretje Prijatelj – razume, odpušča, zdravi ... Feministični Kristus – vključeval je žene in jim zaupal poslanstvo, Fundamentalistični Kristus – nudi red in gotovost, Kristus kot pobudnik soodvisnosti vsega stvarstva (nov poudarek zaradi ekološke problematike). Frančiškov Kristus je izpraznil samega sebe in Njegov obraz Frančišek srečuje v gobavcu, beraču, v Kruhu in Vinu ... Kristus je tisti, ki se spušča in poniža. Včasih menimo, da se moramo dvigniti k Njemu, a ga na poti srečamo in zgrešimo. Vse nam je bilo dano od velikega Darovalca miloščine in pošteno mu moramo vse vračati – izprazniti! Veliko časa je voditelj duhovnih vaj posvetil kulturnemu in zgodovinskemu ozadju Frančiškovih spisov, poudarkov: npr. razdeljenost srednjeveške družbe in Frančiškov poudarek na delu z rokami, ki odraža sloj podložnikov, Lateranski koncili. Krivoverstva Katarov, Albižanov in Valdencev odmevajo v Spisih, ko Frančišek poudarja, da morajo biti bratje "katoličani" in opeva stvarstvo, materijo, nasproti "poduhovljenim" dualistom. Zato jaslice, zato premišljevanje Križanega ... Hvalnica stvarstva odraža antično pojmovanje, da je vse ustvarjeno mogoče združiti v štiri elemente: zemljo, ogenj, vodo in zrak. Ti elementi pa odražajo tudi štiri osnovne psihološke temperamente – Frančišek opeva tudi Stvarnikovo duhovno stvarstvo in to s pomočjo materialnega stvarstva.

Nekaj voditeljevih cvetk:

- Nismo več sposobni zdravo grešiti, se je pošalil predavatelj, ko je

razlagal, koliko že vemo o podzavesti in duševnih boleznih.

- Za eno leto, je zatrjeval provincial, ko me je pregovarjal, da bi sprejel delo v klerikatu. Ostal sem 12 let. V tem času sem se veliko naučil: o Svetem Duhu, ki vodi naša pota, pa o provincialih, ki »lažejo« ...

- Dante je bil mnenja, da je Hvalnica stvarstva največja mojstrovina italijanske poezije – dokler ni on napisal Božanske komedije.

Poleg premišljevanj oz. konferenc, kot jih imenujejo, je bilo zanimivo srečati različne sobrate, doživljati utrip duhovnih vaj. Dnevni red: ob osmih zajtrk, ob 9.15 hvalnice in konferenca, opoldne kosilo, ob štirih popoldne druga konferenca, ob petih sv. maša s tretjo konferenco, ob šestih večerja, ob sedmih večernice in ob osmih rekreacija. Od vseh šestinšesdesetih je bilo morda deset bratov oblečenih v habite – za mašo. Somaševanja ni bilo. Eden od duhovnikov je maševal, drugi pa smo sedeli v klopih. Tu in tam si je kdo nadel štolo. Kdor je želel biti v tišini, je lahko bil v svoji sobi, v kapeli, v prostrani naravi, sicer pa je bilo veliko bratskega druženja v vseh skupnih prostorih. obroki so bili organizirani kot v samopostrežni restavraciji – včasih si lahko koga videl, da se je pred jedjo pokrižal. Med potjo na duhovne vaje in nazaj sem z zanimanjem prebiral članke zadnjih dveh Poročil. Morda vam bo tudi ta moj zapis zanimiv »pogled čez plot«. Lep pozdrav vsem iz Lemonta!

p. Metod

**p. Lojze -
70. letnica**



Spodbuda konference narodnih duhovnih asistentov frančiškovega reda

Spoštovani brat!

V imenu bratov, ki smo se 20.11. 2007 v okviru Konference narodnih duhovnih asistentov FSR zbrali v Štepanji vasi v Ljubljani, ti pošiljam to pismo spodbudo.

Po opravljeni analizi stanja na področju duhovne asistence FSR v Sloveniji smo se člani Konference NDA FSR strinjali, da je med brati vseh treh vej I. Reda potrebno poživeti zavest o pomembnosti naše tesne povezanosti s FSR, jim ponuditi priložnost za spoznavanje načina življenja sester in bratov, ki živijo posvečeno življenje v svetu, in jim omogočiti usposabljanje za kvalitetno opravljanje službe duhovnega asistenta FSR.

Zato se nate in na tvoje svetovalce v vodstvu province obračamo s prošnjo, da v okviru vaših možnosti podprete naše naslednje pobude:

1. Prepričani smo, da bi po posameznih provincah I. Reda morali organizirati srečanje namenjeno vsem bratom province na temo „Lepota in pomembnost duhovne asistence FSR“. Na ta način bi med brati poživeli zavest, da je služenje našim sestram in bratom v FSR naša najpomembnejša oblika pastorage.
2. V obdobje začetne vzgoje bratov je potrebno vključiti tudi načrtno spoznavanje FSR in jih seznaniti s pomembnostjo duhovne asistence FSR.
3. V kolikor to v vaši provinci še ni v navadi, vas spodbu-



- jamo, da tudi duhovne asistente krajevnih bratstev FSR imenuje provincialno vodstvo z dekretom. Na ta način bo služba duhovne asistence potrjena v svoji pomembnosti, hkrati pa se bomo lahko izognili neprijetnim situacijam, ko so posamezni bratje v to službo bolj ali manj potisnjeni in je ne opravljajo z veseljem.
4. Kot prispevek k vzgoji bratov za služenje FSR smo se bratje, ki opravljamo duhovno asistenco, odločili, da vsako pomlad organiziramo provincialna srečanja duhovnih asistentov

FSR, jeseni (2. sredo v oktobru) pa skupni seminar za duhovne asistente FSR. Na ta način želimo pomagati duhovnim asistentom pri njihovem lepem, a zahtevnem služenju. Prosim vas, da nas v teh naših prizadevanjih podprete!

V imenu članov Konference NDA FSR se ti zahvaljujem za tvojo odprtost in pripravljenost za pomoč.

Bog te blagoslovi!

*Brat Jaro Knežević, OFM Cap
Vipavski križ, 10.1.2008*

Velja govornjena beseda!

Spoštovani visoki gostje, spoštovani voditelji slovenske države, gospe in gospodje!

Evropejec nosi v srcu veliki homerski ideal, da bi po odisejsko obredel ne samo sosednje dežele, ampak tudi čarobne pokrajine vse celine, obiskal ponosne prestolnice, odjadral k daljnim otokom in srečeval nove ljudi, spoznaval navade in vrhunske stvaritve človeškega duha. Z drugimi bi rad stopil v dialog in se bogatejši vrnil na rodno Itako, kjer čuti, da je njegov dom.

Čez dežele današnje Republike Slovenije so že nekdanje vodile zgodovinske poti, kjer so se srečevale kulture in so nastajali novi upi za prihodnje dni. Po tukajšnjih krajih je v antiki vodila jantarna pot. Tudi v srednjem veku so skozi naše kraje vodile znamenite evropske romarske poti, ki so bile v tistem času evropska institucija, saj so omogočile nemoteno gibanje skozi vse dežele Evrope in spodbujale kulturno in duhovno srečevanje narodov in ljudstev. Razvijale so etično zahtevo po spoštovanju tujca in uveljavljale temeljno človeško držo gostoljubja. Vse to bi že takrat lahko poimenovali medkulturni dialog, zato smo lahko veseli, da Svet Evrope oživlja te kulturne poti.

Evropski prostor je bil v zgodovini ob velikih kulturnih snovanjih pogosto prizorišče velikih bitk, vojn in tudi morij. Danes pa želimo govoriti o Evropski Uniji kot o prostoru novega medkulturnega dialoga, srečevanj in ustvarjanja. Konferenca štirih okroglih miz, ki jo je Slovenija organizirala skupaj z Evropsko

komisijo, naj postane simbol za takšen medkulturni dialog v Evropi.

Prva okrogla miza je imela naslov Kultura in umetnost. Že za prazgodovinske najdbe je značilno, da ob orodju najdemo tudi umetniške izdelke. Človeku je smisel za lepo od vsega začetka življenjska nuja, kakor mu je za preživetje potrebno delo. Platon je dejal, da po lepoti potujemo k resnici. Toda lepota ne pomeni zgolj nekega površnega okraska. Umetniška lepota je novo skladje in izraža sozvočje besed, ki daje jasni misli podobo in kjer pomen zvokov, slik ali besed ni zgolj priložnost, ampak nas etično zavezuje k izrekanju pristnih občutij, hrepenenj in spoznanj. Kulturna stvaritev je beseda, katere pomen lahko vsi prepoznamo onkraj jezikovnih ovir in razlik v kulturnih izročilih.

Na otvoritveni konferenci smo se pogovarjali tudi o izobraževanju in znanosti ter o medijih.

Evropa že 800 let pozna ustanovo, ki jo je poimenovala z latinsko besedo Universitas, kar pomeni skupnost, saj so prve evropske univerze bile skupnosti, kjer so učitelji in študentje vzajemno delili znanje in modrost ter iskali resnico. Srednjeveške Sententiae in Summae niso le prostor širjenja znanja učiteljev, ampak tudi njihovega dialoškega razglabljanja, predvsem pa iskrih in nadvse duhovitih vprašanj študentov. K prvotnemu duhu univerze, ki vzpostavlja vzajemnost znanja in raziskovanja teži tudi bolonjska reforma. Učitelj ne sme biti le posrednik veščin in učnih vsebin, ampak naj z



mlajšimi rodovi in s kolegi učitelji vzpostavlja ustvarjalni dialog. Zato svobodno znanstveno raziskovanje zahteva svobodno kroženje informacij in idej ter je podlaga za svobodo medijev.

Mediji imajo po mnenju teoretika demokracije Alexisa de Tocquevilla pomembno vlogo pri ustvarjanju nacionalne in kontinentalne skupnosti. Svoboda tiska in medijev je ob vsej spoštljivi in nujni pluralnosti ter decentralizaciji povezovalni element, brez katerega sodobna demokratična skupnost ne more obstati. Kdo je bolj kakor časnikar etično zavezan k besedi, ki je najprej moralna vest, da lahko potem postane ob-vest-ilo, najprej je formacija duha, potem šele postane informacija. Brez notranje zavezanosti avtentični in svobodni besedi lahko postanejo mediji lahek plen kapitala in centrov moči. Mediji bodo zagovorniki svobode, dokler bodo pluralni. Toda kljub raznolikosti in razvejanosti so poklicani, da izražajo skupne temeljne človeške vrednote. Zato so glasniki, uspehov in težav, stisk in upov vsakega naroda, narodnih manjšin in tudi posameznika znotraj širše skupnosti. Njihovo poslanstvo zahteva novo evrop-

sko povezovanje medijskih hiš, predvsem pa domišljeno etiko o uporabi elektronskih medijev. Konferenca je razmišljala tudi o trajnostnem gospodarskem razvoju. Čeprav so bile prve ustanove združene Evrope zasnovane v funkciji gospodarskega sodelovanja, so vendarle sledile globljim zamislim o dialoških razmerjih med evropskimi poprej sprtimi državami.

Njihov sen, da bi gospodarsko združevanje poleg blagostanja omogočilo tudi kulturno srečevanje med narodi, se danes uresničuje s svobodnim pretokom ljudi in dobrin. Toda enotnost evropskega delovnega prostora lahko prebudi strahove zaradi ogroženosti nacionalne identitete in prebujajo ljubosumje ob socialnih stiskah. Edini izhod je vnovično ovrednotenje bogastva kulturne različnosti, ki se preko medkulturnega dialoga predstavi kot oplemenitenje vsake nacionalne in regionalne kulture in ne kot njena ukinitve, saj pospešuje ustvarjalnost in s tem tudi trajnostni razvoj. Zato je potrebno, da Evropska unija uveljavi peto svoboščino, se pravi tudi svoboden pretok znanja.

Trajnostni razvoj pomeni tudi pozornost do okolja. Naša krajina se ne more spremeniti v eno samo predmestje velikih metropol. Kvaliteta življenja je povezana z odnosom do narave, naša celina potrebuje novo etiko odnosa do okolja, kjer vsako veliko gospodarsko odločitev sprejemajo z odgovornostjo do prihodnjih rodov, ki si bodo tudi želeli zajeti čist zrak, zreti v zvezde, se sprehajati po gozdu in se hraniti s zdravimi pridelki.

Povrnimo se k mislecem, ki so zaznali prihodnost Evrope, med njimi Friedrich Nietzsche, ki pravi, da so zaradi človekove neustvarjalnosti in epigonstva bogovi zapustili nebo. Danes imamo občutek, da se vračajo. Toda omenjeni filozof, ki je napovedal njihov povratak, ni predvidel njihovega maščevanja. Da, ob vračanju sakralnega, ob množstvu duhovnih in religijskih gibanj in

izkustev nastopa zahtevno vprašanje: kako se izogniti novim verskim vojnám, kulturnim bojem in fundamentalizmom vseh barv in oblik? Odgovor lahko iščemo v medkulturnem in medreligijskem dialogu, preko katerega bi se najprej bolje poznali, razumeli, nato pa tudi spoštovali in prihajali do poglobitve lastne istovetnosti. Francoski filozof Paul Ricoeur pravi, da najkrajša pot do sebe vodi preko drugega! Toda filozof Emmanuel Lévinas je učil, da se tudi izjemna odgovornost udejanja le preko dialoga z drugim. V duhu tega evropskega misleca lahko rečemo, da me Drugi popelje tja, kjer še nikoli nisem bil, in da lahko preko njegove kulture in znanstvenega snovanja, preko njegovih socialnih in osebnih stisk ter preko navdiha njegove besede, ki jo skušam razumeti, prihajam v še neodkrita dežele sveta in duha. To je eksodus, izstop iz samozadostnosti; k temu je poklicana vsaka država in narod, narodna manjšina in posameznik. Vizija medkulturnega dialoga odpira razsežnosti, kjer se nam Evropska Unija ne predstavi le kot stara celina, ampak kot nov kontinent sožitja z novimi vrednotami, kjer države, narodi, kulture in živa bitja ne bodo izumirali, ampak bodo dobili novo varnost, izpopolnitev in upanje v jutrišnji dan.

*dr. Edvard Kovač
filozof*

O svetniškem franciškemu Monaldu Koprskem

O franciškemu Monaldu, ki je bil provincial 320 bratov živečih v pokrajinah južnih Slovanov, in je umrl v Kopru okoli leta 1278, je prof. Marijan Smolik napisal v 5. knjigi Leta svetnikov, na str. 103, da so ga neprekinjeno čistili kot svetnika, da pa tega češčenja »cerkvena oblast nikoli ni potrdi-

la«. Patru Brunu se je zdelo prav, da to dejstvo znanstveno in zgodovinsko preveri in tako doseže potrjenje njegovega češčenja od sv. Sedeža. V posebni razpravi je na 65 velikih straneh najprej obdelal njegov življenjepis in potek njegovega češčenja (16 strani), potem pa zbral vsa pisna pričevanja znanstvenikov o njegovem svetništvu v sedmih minulih stoletjih. Celotno razpravo je 31. I. letos poslal generalnemu postulatorju v Rimu, da jo izroči v pregled najprej enemu izmed advokatov kongregacije za svetnike, za morebitne dodatne dokaze, potem pa posebni komisiji iste kongregacije. Upajmo, da ne bo velikih zaprek za potrjenje češčenja od strani »cerkvene oblasti« in da bo tako tudi naša slovenska provinca prišla do svojega prvega uradno potrjenega svetnika.

P. Bruno

Leksikon cerkva

Celjska Mohorjeva družba že nekaj časa izdaja Leksikon cerkva, ki ga ureja umetnostni zgodovinar Luka Vidmar. Leksikon je opremljen z barvnimi fotografijami. Doslej je izšlo že 11 zvezkov, in sicer, Dekanija Postojna, Šempeter, Vipavska, Gornji Grad, Nova Cerkev, Žalec in Dekanija Kraška.

Pred 140 leti (1868) se je v Mariboru lotil zgodovinske obdelave dekanij lavantinske škofije Ignacij Orožen (1819-1900); do leta 1893, ko je moral odložiti pero, ker so mu opešale oči, je obdelal 14 dekanij. Delo Das Bisthum und die Diözese Lavant ... je pisal v nemščini, pozneje pa je dodal dopolnila v rokopisu. To delo je dokaj izvirno in strokovno, saj je vključena zgodovina posameznih župnij, opis cerkva in oseb. Seveda so po opremljenosti skromnejše od sedanjega Leksikona. Zdaj bomo imeli Leksikon

vseh slovenskih dekanij. Kako bo z dekanijami po mestih, ki večkrat spreminjajo meje? Upamo, da se bo urednik ustrezno posvetoval.

Veseli smo tudi napovedi knjige Kratka zgodovina Slovencev, ki jo za redno zbirko Mohorjeve družbe pripravlja Stane Granda. Morda bo to spodbuda za Kratko pregledno zgodovino naše province!

Samostanskim knjižničarjem priporočam, da Leksikon cerkva priskrbite za knjižnice, ali pa vsaj lastne dekanije. Na voljo je tudi knjiga Ljubljanski škofje, ki jo je izdala Založba Družine.

Ob tej priliki prosim tudi samostanke knjižničarje za kratko poročilo o knjižnici: ali so kakšne spremembe, izboljšave, težave, predlogi, ponudbe; morda ima katera knjižnica odveč ravno tiste knjige ali revije, ki jih kakšna druga pogreša.

Poročilo pošljite na provincialni arhiv: Prešernov trg 4, Ljubljana. Šiška, februar 2008

P. Zdravko

Valentin Vodnik (Majhen spomin ob 250-letnici rojstva)

Valentin Vodnik je prvi slovenski pesnik, ki se je pesniškega daru zavedal, in o njegovi vlogi povedal v svoji pesmi Moj spomenik:

*Ne hčere, ne sina
po meni ne bo -
dovolj je spomina;
me pesmi pojo'.*

Vodnik pa ni bil le pesnik. Napisal je celo vrsto knjig, urejal revije ter opravljal različne službe. Sploh je bilo njegovo življenje zelo razgibano, delo in poslanstvo pa raznovrstno.

Sam se je takole predstavil:

Rojen "3. svičana 1758 ob 3. uri zjutra v' Gorni Šiški na Jami pri Žibertu ... Devet let star popu-

stim jegre, luže inu dersanje na jamenskeh mlakah, grem volan v' šolo, ker so mi obljubili, de znam nehati, kader očem, ako mi uk ne pojde od rok. Pisati in branje me je učil šolmaster Kolenec 1767; za prvo šolo stric Marcel Vodnik, frančiškaner v' Novim mestu, 1768 inu 1769. Od leta 1770 do 1773 poslušam pri jezuvitarjih v Ljublani šest latinskih šol. Tiga lete me ženejo muhe v' kloster k' frančiškanerjem, slišim visoke šole, berem novo mašo, se z obljubami zavežem; l. 1784 me Lublanski škof Herberstein vun pošle duše past." Pozneje, leta 1795, pa zapiše: "Kranjsko me je mati učila, nemško inu latinsku šole; lastno vesele pa laško, francosko inu sploh slovensko ..."

Anton Martin Slomšek ga osebno ni mogel poznati, ga je pa izredno cenil in mu za 100-letnico rojstva (1859) zložil prigodnico:

*Si svetla zvezda, Vodnik moj,
pred mano daleč hodil,
pa bil sem zvest učenec tvoj,
si me prijazno vodil.*

*Poslušal te in sem te bral,
poželel, naj bi tudi znal
tako po domače peti,
Slovence oživeti.*

*Po licu poznal nisem te,
pa poznal sem te po duhu;
otroci tvoji - pesmice -
živijo v lepem sluhu.*

*Kraljestvo nama bilo ni
bogastvo tega sveta;
slovešna blišča in časti
Slovencem ne obeta ...*

*Zaupam pa, da bodeva
v nebesih večno združena
Slovenca prav vesela
s Slovenci slavo pela.*

V slavo, hvalo in čast slavnemu Šiškarju zapisal

p. Zdravko
Šiška, 3. februarja 2008

Redovna obleka (znamenje)

*"Prijatelj, kako si prišel semkaj,
ko nimaš svatovske obleke?" (Mt
22,11).*

To vprašanje je postavljeno tudi nam, sicer v drugačnem pomenu. Kaj smo naredili z našo redovno obleko? Odveč nam je postala, ali pa nosimo samo še "ostanek" - kapuco. Gremo v kapelo k liturgični molitvi - molitvi Cerkve - in kako smo oblečeni? Ko gremo k oltarju, oblečemo samo še "porciunkolo" naše obleke, kapuco. Večkrat se spomnim misli sv. Antona Padovanskega, ki je bil zelo kritičen do površnih predstavnikov Cerkve in je poudaril, da s tonzuro lažejo Bogu in ljudem. Kako ga mi varamo s kapuco?

Ko sem leta 1964 prišel v samostan v Maribor, takih navad nisem opazil. Zdaj pa kar smešni zgledamo: spodaj nosimo kratke hlače, zgoraj pa kapuco. Če bi nas otroci take videli, bi se smejali. Seveda alba vse pokrije. Kaj če bi naredili le frančiškanski škapulir? Kaj bomo naredili, ko nam bodo še kratke hlače prevroče? Ko pridemo k zdravniku, gotovo ni v kratkih hlačah. Isto velja za razne druge poklice. Čudimo se delavcem, ki v vročini in za nizko plačo delajo v delovnih kombinezonih, pa o posvečenem življenju še slišali niso. Le v naših pisarnah smo lahko taki, da ljudje sploh ne vedo, s kom imajo opravka, koga predstavljamo.

Veličina ni v obleki (habitu, še manj v kapuci), a vendar je zunanost tudi odraz notranjosti. Prav zato ima zunanost, tudi obleka svoj pomen. Maggy Rouff pravi: "Da boš prav napravljen, ne smeš nikdar pozabiti, kdo ali kaj si!" Obleka ne naredi človeka, pač pa človek v obleki izpoveduje sebe. Obleka varuje telo, telo pa varuje dušo.

Imamo navodila Cerkve in Reda. Tako kan. 669 določa: "Redovniki naj nosijo obleko ustanove, narejeno po določbi lastnega prava, kot znamenje svoje posvetitve."

ve in v pričevanje uboštva." Naše generalne konstitucije (potrjene leta 1988) v členu 48 določajo: "Skupna obleka (habit) manjših bratov je po Vodilu in redovnem izročilu tunika s kapuco temno sive ali rjave barve in bel pas. Bratje naj jo nosijo kot znamenje frančiškanskega življenja." Posebni statuti naše province (potrjeni 2005) pa v členu 27 naročajo: "Redovno obleko naj bratje nosijo vsaj doma in v cerkvi pri bogoslužnih opravilih ter na krajih, kjer opravljajo dušnopastirsko dejavnost ali katehezo."

To je bilo sprejeto na kapitlju, a v vsakdanjem življenju na to pozabimo. Vstopili smo v Red, zdaj pa živimo po svojem redu ali neredu in pospešujemo sekularizacijo. Redovna disciplina je močno popustila. Dietrich Bonhoeffer pa pravi: "Nihče ne okusi svobode, razen v disciplini (strogem redu)." Krizo vere (in tudi redovnega življenja) povzročamo ljudje. To je kriza hiše, ki jo gradimo na pesku. "Zgrajena mora biti na skali; ta trdna in klena skala pa je disciplina, urejenost." Ali verjamemo sv. Avguštinu, ki je zapisal: "Red vodi k Bogu in kar je v Bogu, je urejeno. Samo v peklu ni reda!"

Radi imejmo redovno obleko, saj je znamenje posvečenega življenja, če tudi nam bo kdaj v njej vroče!

Opomba! Ta zapis je nastal na pogrebu br. Berarda - 27. julija. Povedano je bilo, da je delal habite, zdelo pa se mi je, da je nekaterim naredil le kapuce!

Šiška, po pogrebu
br. Berarda 2007

p. Zdravko



† Frančiška Krajnc

Maribor, Pobrežje, 17.10.2007

Uvod

(g. nadškof Franc Kramberger)

Spoštovani p. provincial frančiškanskega reda, vsi domači pokojne matere Frančiške Krajnc, sinovi in hčere z družinami, še posebej p. Silvin OFM, gvardijan in rektor Marijine bazilike na Brezjah in prvi sin, akademik Jože Mlinarič, sobratje duhovniki, redovniki (-ce), sorodniki in znanci, dragi bratje in sestre!

*Dom mojega telesa se podere, -
odnesejo ga kakor pastirski šotor.
Nit mojega življenja se pretrga,
- kakor bi jo tkalec odrezal...
Gospod, grobovi niso po tvoji
volji - in smrt ni po tvoji zamisli.
Kogar polože v zemljo, - bo čakal
na tvojo besedo*

(Iz 38,12 - 14. 18 -20;
liturgični prevod
iz Bogoslužnega molitvenika).

Tako je svetopisemski pisatelj Stare zaveze ovekovečil svoje spoznanje o minljivosti človekovega življenja, hkrati pa izpovedal vero in upanje v novo življenje. Prav te besede ponavljamo duhovniki vsak dan v službenem bogoslužju ali brevirju in izpovedujemo, da zadnjo besedo nima smrt, marveč Gospodar življenja - Bog. S to vero in upanjem smo zbrani v župnijski cerkvi Marije - Matere Cerkve na Pobrežju, da se poslovimo od matere Frančiške Kranjc iz Ribniškega sela v njenem 96. letu starosti.

V tem trenutku, ko nam žalost polni srce, želimo narediti največ, kar moremo: zanjo moliti in opraviti sveto daritev, preden jo pospremimo h grobu, kjer bo čakala na Božjo besedo ob vstajenju.

Najprej po obžalujemo in priznamo svoje slabosti, da bomo svete skrivnosti dostojno obhajali.

Homilija

"Vsi, ki smo bili krščeni v Kristusa Jezusa, smo bili krščeni v njegovo smrt. S krstom smo bili torej skupaj z njim pokopani v smrt, da bi prav tako, kakor je Kristus v moči Očetovega veličastva vstal od mrtvih, tudi mi stopili na pot novega življenja... Če pa smo s Kristusom umrli, verujemo, da bomo z njim tudi živeli,... saj vemo, da Kristus, potem ko je vstal od mrtvih, več ne umre, smrt nad njim nima več oblasti" (Rim 6,3 - 9).

Te globoke teološke besede apostola Pavla smo slišali v berilu; razodevajo trdno vero, da vsi, ki smo s krstom začeli novo življenje, že živimo od mrtvih vstalega Kristusa, ki več ne umre, ker smrt nad njim več ne gospoduje. Smrt mu nima več kaj vzeti, ker na njem, na njegovem povečanem telesu ni nič umrljivega, nič smrtnega.

S to vero se poslavljamo od pokojne matere Frančiške Krajnc, ki je končala svojo bogato nesebično življenjsko poslanstvo v 96. letu življenja in prestopila v povečanje, kjer ni več smrti ne žalosti ne ločitve.

Ob tem slovesu smo poslušali pomenljiv evangelijski odlomek

Kristusovega poslovnega govora na veliki četrtek pri zadnji večerji. Ko je prišla "njegova ura", se je podal na pot trpljenja, na pot, ki ga je vodila prek Oljske gore na Kalvarijo, na križ, v smrt pa tudi v vstajenje. In preden je stopil na pot, je rekel svojim učencem: »Vaše srce naj se ne vznemirja. Odhajam od vas in grem k Očetu, da vam prostor pripravim, da boste tudi vi tam kjer sem jaz. In kam grem, veste in za pot veste!...« Učenci ga niso razumeli, zato je na njihovo zaskrbljenost in njihove vprašujoče oči izjavil: »Jaz sem pot in resnica in življenje!« (prim. Jn 14,1 -6).

Za pokojno mater Frančiško je prišla "njena ura" (v soboto zvečer). Prehodila je pot na svojo Oljsko goro, svoj križev pot na Kalvarijo, odmolila je svoj poslednji "čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu", opravila in končala je svojo življenjsko daritev ter jo za večno pridružila Kristusovi daritvi. Vsi, ki smo jo vsaj malo poznali, lahko rečemo: Kristus je bil njena pot in resnica in življenje.

a) Kristus z evangelijem, s svojim naukom je bil njena življenjska pot v mladosti in pozneje v prvem in drugem zakonskem življenju. To je bila tista pot, po kateri je hodila vse življenje v šolo Kristusovega evangelija. In v to šolo je vodila svoje otroke in pozneje tudi njihove družine. S svojo materinsko ljubeznijo do vseh svojih domačih je postavljala najlepše in najbolj zanesljive kažipote v življenje.

b.) Kristus s Cerkvijo je bil zanjo resnica, ki jo je sama spoznala odrivala, vanjo verovala, jo izpovedovala, zanjo pričala ter jo vsem svojim posredovala bolj z zgledom, kakor z besedo.

c) Kristus z zakramenti je bil njeno življenje, vse dokler je mogla se je udeleževala nedeljske sv. maše in zakramentalnega življenja, dokler ni v popolni predanosti zaživela tisto življenje, ki ne pozna bolečin ne solz ne trpljenja ne smrti.

Apostol Pavel je zapisal v svojem pismu Rimljanom: "Nihče izmed nas ne živi sebi, nihče sebi ne umrje. Če živimo, živimo Gospodu; če umiramo, umiramo Gospodu. Naj torej živimo ali umrjemo, smo Gospodovi!" (Rim 14, 7 - 8). Če te besede veljajo za



vsakega kristjana, koliko bolj veljajo za vsako mater. Pokojna Krajncева mama ni živela sebi. Kot dekle, pozneje kot žena in mati v prvem in drugem zakonu je živela drugim in za druge, za moža, za vse otroke. S svojo preprostostjo, umirjenostjo, materinsko ljubeznijo, s posebnim uvidom v prihodnost svoje družine - kar je lastnost vsake dobre matere - je vzgajala otroke, osrečevala vse domače, bogatila s svojo življenjsko modrostjo in učila s svojim zgledom. In ker je živela drugim in za druge, je najbolj živela za Boga. In Bog je kronal njeno materinstvo z duhovniškim in redovniškim poklicem. S kakim veseljem in notranjim zadoščenjem je spremljala sina k prvim in



pozneje večnim redovnim zaobljubam, posebej še k novo mašnemu oltarju v baziliki Mater Milosti v Mariboru leta 1974. Vsak duhovni poklic je sad molitve, a v največji meri in najbolj pogosto sad materine molitve. V imenu Cerkve na Slovenskem se ji zahvaljujem za ta dar. Oče in mati, ki dasta Cerkvi in narodu duhovnika redovnika, sta presegla sebe, saj sta dala več kakor sta sama. Ob vsem tem pa je ostala skromna ponižna družinska mati, v ozadju vseh otrok, kar je značilno za tisto pravo slovensko mater, čeprav je prvi izmed njenih sinov dosegel tudi akademske naslove. Kdo ne bi bil hvaležen Bogu za tako mater in hvaležen tudi taki materi. Kdo ne bi ob današnjem slovesu prosil Boga, naj Cerkvi na Slovenskem in našem narodu obudi mnogo takih mater.

Če bi pokojna mati mogla spregovoriti še kakšno besedo svojim otrokom, njihovim družinam in nam vsem, ki jo spremljamo k njeni 14. postaji, k polaganju v grob, bi nam v tej uri slovesa s svojo globoko vero ponovila Kristusove besede iz evangelija: Vaše srce naj se ne vznemirja, saj verujete v Boga. Odhajam. In kam grem, veste. Odhajam, da vam s svojo priprošnjo prostor pripravim, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz, da bomo zopet vsi skupaj!

Za kristjana, ki veruje, da se življenje s smrtjo samo spremeni, ne pa uniči, je tako slavo prežeto z upanjem na vstajenje. S tolažbo izrekam vsem njenim otrokom z družinami, vsem sorodnikom in znancem iskreno sožalje, ki je prežeto z vero v Jezusove besede: "Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl" (Jn 11,25 - 26). Amen.

+ ***Franc Kramberger***
nadškof



Na razstavi več kot 70 jaslic

SVETA GORA – V frančiškovi dvorani frančiškanskega samostana na Sveti gori so v nedeljo odprli šesto slovensko razstavo jaslic z mednarodno udeležbo. Na njej je mogoče občudovati delo več kot 70 razstavljalcev iz vse Slovenije, sosednje Gorice in zamejstva ter Hrvaške. Avtorji so za izdelavo uporabili različne materiale: glino, slamo, keramiko, papir, steklo, žepke in celo leč. »Jaslice so vsako leto lepše in bolj izdelane, kar je v veliko zadovoljstvo tistim, ki jih izdelujejo, in nam, ki jih občudujemo,« pravi predstojnik samostana, gvardijan Bernard Goričnik. Med primerki, ki so vzbudili veliko pozornost, so tudi stoletne papirnate jaslice. Razstavo si bo mogoče ogledati do 6. januarja vsak dan med 10. in 18. uro. Razstavo sta letos prvič pripravila frančiškanski samostan na Sveti gori v sodelovanju s krajevno skupnostjo Solkan. K. 2.

Delo, 18. 12. 2007

Dosledna hoja za Kristusom

Zbor KORUS-a na Ptuj

V sredo, 9. januarja, je bil v provinci in hili bratov minoritov na Ptuj zbor Konferenc vtihih redovnih predstojnikov in predstojnic Slovenije KORUS-a.

Na zboru so se zbrali provincialni predstojniki in predstojnice. Na zasedanju je bil navzoč tudi novomeški škof Glavan, ki je pri Slovenski škofski konferenci odgovoren za redovnike. Dopolnilne so prisluhnili predavanju frančiškana p. dr. Tadeja Strehočca. Spregovali je o »redovnikih in redovnicah kot »varuhin in precekih kulture življenja«. V njem je posebej poudaril, da so redovniki slahovni nasledniki svetopisemskih precekov, zato je za njihovo poslanstvo v Cerhvi in družbi bisheva hreja za Kristusom in s tem dosledno razvemanje za spoštovanje hloviskega življenja ter odgovorno pospejevanje kulture življenja. Predavanju je sledil pogovor, iz katerega je bilo razvidno, da je ta tema zelo aktualna za življenje našega naroda.

Opoldne so se višje redovne predstojnice in predstojniki zbrali pri maši. Sodelovanje je vodil škof



Obiskanci zasedanja na zboru prisluhnili predavanju p. dr. Tadeja Strehočca (lec 1.1)

Glavan. Posredoval je nagovor apostolskega nuncijske mons. Santosa Abrell y Castellaja, ki se zaradi bolezn zborovanja ni mogel udeležiti.

V pogoldanskem delu zasedanja je bilo na sporedu najprej glasanje o nekaterih spremembah statuta KORUS-a. Sledila so poročila predsednika, tajnice in ekonoma ter koordinatore komisij, ki delujejo pod njegovim okriljem. Ker je KORUS ustanovitelj

Aninega sklada, je odgovoren tudi za njegovo delovanje. Zato so bili na zasedanju imenovani člani njegovega strokovnega nadzornega sveta. Vsi so tudi z veseljem in pozornostjo prisluhnili poročilu Marije Sterbenc, predsednice uprave Aninega sklada. Sledil je pogovor o nekaterih odprtih vprašanjih. Več o dogajanju je mogoče izvedeti na <http://korus.rkc.si>.

B. Z.

Družina, 20. 01. 2008

p. Edvard Kovač, filozof in teolog



Evropejec nosi v srcu veliki homerski ideal, da bi po odisejsko obredel ne samo sosednje dežele, ampak tudi čarobne pokrajine vse celine, obiskal ponosne prestolnice, odjadral k daljnim otokom in srečeval nove ljudi, spoznaval navade in vrhunske stvaritve hloviskega duha. Z drugimi bi rad stopil v dialog in se bogatejši vrnil na rodno Itako, kjer čuti, da je njegov dom.

Čez dežele današnje Republike Slovenije so že nekdaj vodile zgodovinske poti, kjer so se srečevale kulture in so nastajali novi upi za prihodnje dni. Po tukajšnjih krajih je v antiki vodila jantarna pot. Tudi v srednjem veku so skozi naše kraje vodile znamenite evropske romarske poti, ki so bile v tistem času evropska institucija, saj so omogočile nemoteno gibanje skozi vse dežele Evrope in spodbujale kulturno in duhovno srečevanje narodov in ljudstev. Razvijale so

Vizija medkulturnega dialoga odpira razsežnosti, kjer se nam Evropska zveza ne predstavi le kot stara celina, ampak kot nova celina sožitja z novimi vrednotami, kjer države, narodi, kulture in živa bitja ne bodo izumirali, ampak bodo dobili novo vamost, izpopolnitev in upanje v jutrišnji dan.

etično zahtevo po spoštovanju tujca in uveljavljate temeljno hlovisko držo gostoljubja. Vse to bi že takrat lahko poimenovali medkulturni dialog, zato smo lahko veseli, da Svet Evrope oživlja te kulturne poti.

Filozof Emmanuel Lévinas je učil, da se tudi izjemna odgovornost udejanja le preko dialoga z drugim. V duhu tega evropskega misleca lahko rečemo, da me Drugi popelje tja, kjer še nikoli nisem bil, in da lahko preko njegove kulture in znanstvenega snovanja, preko njegovih socialnih in osebnih stisk ter preko navdihla njegove besede, ki jo skušam razumeti, prihajam v še neodkrite dežele sveta in duha. To je eksodus, izstop iz samozadostnosti; k temu je poklicana vsaka država in narod, narodna manjšina in posameznik. Vizija medkulturnega dialoga odpira razsežnosti, kjer se nam Evropska zveza ne predstavi le kot stara celina, ampak kot nova celina sožitja z novimi vrednotami, kjer države, narodi, kulture in živa bitja ne bodo izumirali, ampak

Družina, 13. 01. 2008

■ BREZJE

Brezje 72
4243 BREZJE
tel.: (04) 537 07 00
fax: (04) 537 07 20
franciskani.brezje@rkc.si
*Za pos. brate namesto 00:
03 - Rafko; 18 - Silvin;
21 - Polikarp; 22 - Štefan;
24 - Leopold; 25 - Bogdan;
26 - Herman; 27 - Peter;
28 - Miroslav*

■ KAMNIK

Frančiškanski trg 2
1241 KAMNIK
tel.: (01) 831 80 30
fax: (01) 831 80 50
franciskani.kamnik@rkc.si
*Za pos. brate namesto 0:
3 - Boris; 5 - Milan
6 - Pashal; 7 - Ernest*

■ KOPER

Destradijev trg 10a
6000 KOPER
tel.: (05) 627 33 22
franciskani.koper@rkc.si

■ LJUBLJANA-CENTER

Prešernov trg 4
1000 LJUBLJANA
tel.: (01) 242 93 00
fax: (01) 242 93 13
franciskani.tromostovje@rkc.si

■ PROVINCIALAT

tel.: (01) 242 93 10
fax: (01) 242 93 11

■ LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Küzmičeva 6
1000 LJUBLJANA
tel.: (0590) 717 **
franciskani.lj.bezigrad@rkc.si
*Za pos. brate namesto **:
20 - Gregor; 21 - Regalat;
22 - Franci; 25 - Marjan*

■ LJUBLJANA-ŠIŠKA

Černetova 20
1000 LJUBLJANA
tel.: (01) 583 72 70
fax: (01) 583 72 99
franciskani.lj.siska@rkc.si
*Za pos. brate namesto 70:
75 - Zdravko; 80 - Mari;
81 - Bogdan; 37 - Jernej*

■ LJUBLJANA - VIČ in Komisariat za Sv. deželo

Tržaška 85
1000 LJUBLJANA
tel.: (01) 244 42 52
fax: (01) 244 42 53
franciskani.lj.vic@rkc.si
*Za pos. brate namesto 52:
56 - Anton; 57 - Hireonim;
58 - Tomaž; 59 - Marjan;
61 - Tadej; 62 - Andraž;
50 - Komisariat*

■ SESTRE KLARISE

Andreja Bitenca 138
1000 LJUBLJANA
tel.: (01) 518 25 00

■ MARIBOR

Vita Kraigherja 2
2000 MARIBOR
tel.: (02) 228 51 10
fax: (02) 228 51 12
franciskani.maribor@rkc.si
*Za pos. brate namesto 00:
13 - Janez; 14 - Bogoljub;
15 - Franci; 16 - Lavrencij;
17 - Tilen; 18 - Kuhinja;
19 - Franci*

■ MOŠNJE

Mošnje 8
4240 RADOVLJICA
tel. in fax: (04) 533 88 78

■ NAZARJE

Samostanska pot 50
3331 NAZARJE
tel.: (03) 583 19 93 in
583 13 98
fax: (03) 583 1753
franciskani.nazarje@rkc.si

■ SESTRE KLARISE

Samostanska pot 51
3331 NAZARJE
tel.: (03) 583 13 91

■ NOVA GORICA

Škrabčeva 1, p.p. 303
5001 NOVA GORICA
tel.: (05) 330 77 50
fax: (05) 330 77 51
franciskani.nova.gorica@rkc.si
*Za pos. brate namesto 0:
2 - Krizostom; 3 - David;
4 - Andrej; 5 - Miran;
6 - Lojze; 7 - Bruno*

■ NOVA ŠTIFTA

Nova štifta 3
1317 SODRAŽICA
tel.: (01) 836 99 43
fax: (01) 836 99 44
franciskani.nova.stifta@rkc.si

■ NOVO MESTO

Frančiškanski trg 1
8000 NOVO MESTO
tel.: (07) 338 14 70
fax: (07) 338 14 79
franciskani.novo.mesto@rkc.si
*Za pos. brate namesto 0:
1 - Tadej; 2 - Felicijan;
3 - Marko; 4 - Simon Peter*

■ STRUNJAN

Strunjan 141
6323 STRUNJAN
tel.: (05) 678 20 05
fax: (05) 678 01 48
franciskani.strunjan@rkc.si

■ PROVINCIALNA HIŠA

Strunjan 134
tel. govorilnica:
(05) 678 21 21

■ SVETA GORA

Sveta Gora 2
5250 SOLKAN
tel.: (05) 330 40 20
fax: (05) 330 40 38
franciskani.sveta.gora@rkc.si
*Za pos. brate namesto 20:
22 - Bernard; 25 - Hadrijan;
32 - Pavel; 33 - Vili; 30 - Miha*

■ SVETA TROJICA

Meznaričeva 8
2235 SV. TROJICA v
Sl. gor.
tel. in fax: (02) 720 55 56
franciskani.sv.trojica@rkc.si

■ AVSTRALIJA

ADELAIDE Holy Family Slovenian Mission

51 Young Avenue
AU - WEST HIND-
MARSH SA 5007
tel.: 00 61 8 8121 3869

MELBOURNE

SS. Cyril and Methodius
Slovenian Mission
19 A'Beckett Street,
PO BOX 197
AU - KEW VIC 3101
tel.: 00 61 3 9853 7787
fax: 00 61 3 9853 6176
mobitel:
0061 412 555 840

■ SYDNEY

St. Raphael Slovenian
Mission
313 Merrylands Road,
PO BOX 280
AU - MERRYLANDS
NSW 2160
tel.: 00 61 2 9637 7147 in
9682 5478
fax: 00 61 2 9682 7692
mobitel:
00 61 409 074 760 in
419 236 783

■ AVSTRIJA

P. Bertrand Kotnik
Klosterstrasse 2
AT - 9100 VÖLKER-
MARKT / VELIKOVEC
tel.: 0043 (4232) 38 960

■ BENIN

P. Pepi Lebreht
Fraternité franciscaine
B. P. 280
BJ - NATITINGOU
tel.: (00229) 23 82 22 86

■ CURIA GENERALIS

Via S. Maria
Mediatrice, 25
IT - 00165 ROMA
tel.: 0039 06 684 919
fax: 0039 06 638 02 92

■ FRANCOSKA GVAJANA

P. Hugo A. Delčnjak
Paroisse Notre Dame
GF - 97315 SINNAMARY
Guyane francaise

■ ITALIA

P. Robert Bahčič
Curia generale
dei frati minori
Via S. Maria
Mediatrice 25,
IT - 00165 Roma
tel.: 0039 06 68 49 12 09

■ ZDA

JOHNSTOWN

St. Therese's Friary
536 Decker Avenue
US - JOHNSTOWN PA
15906
tel.: 001 (814) 539 76 33

LEMONT

St. Mary's Friary
14246 Main Street, PO
Box 608
US - LEMONT IL. 60439
tel.: 001 (630) 257 24 94
(samostan)
fax: 001 (630) 257 85 59
(samostan)
tel. in fax:
001 (630) 257 6432
(p. Blaž)
tel.: 001 (630) 257 51 02
(DDV)

Slovensko versko središče

tel.: 001 (630) 257 20 68
fax: 001 (630) 257 23 59

NEW YORK

St. Cyril's Friary
62 St. Mark's Place
US - NEW YORK NY
10003
tel. in fax:
001 (212) 674 34 42

provincialat: provincialat.ofm@rkc.si
prokuratura: prokuratura.ofm@rkc.si
komisariat: komisariat@rkc.si

Nadoba: nadoba.ofm@rkc.si

Založba BF: zbf@rkc.si

Generalna kurija: http://www.ofm.org

e-mail: [ime]@ofm.org

[ime] je naziv urada ali oznaka osebe (npr.
mingen, secgen, formgen, missgen, econ-
gen, pax, acta, kmartzall ipd.)

Ambrož Mušič - ambroz.music@rkc.si
Andraž Arko - andraz.arko@rkc.si
Andrej Pollak - andrej.pollak@rkc.si
Andrej Turšič - tursic.andrej@gmail.com
Andrej Vovk - andrej.vovk.ofm@rkc.si
Anton Jerman - anton.jerman@email.si
Bernard Golčnik - bernard.golcnik@rkc.si
Bernard Karmanocky - bernard11k@aol.com
Bernardin Sušnik - bs1935@sbcglobal.net
Bogdan Knavs - bogdan.knavs@rkc.si
Bogdan Rus - bogdan.rus@rkc.si
Boris Markež - boris.markez@rkc.si
Bruno Korošak - bruno.korosak@rkc.si
C. Gostečnik - christian.gostecnik@guest.arnes.si
Ciril A. Božič - cirilb@bigpond.com
Darko Žnidaršič - darko.znidarsic@rkc.si
darko@pacific.net.au

David Šrumpf - p.david@siol.net
Dragan Vampola - dragan.vampola@rkc.si
Edvard Kovač - edvard.kovac@guest.arnes.si
Filip Rupnik - filipr@volja.si
Franci Kovše - franc.kovse@siol.net
Franci Pivec - franci.pivec@gmail.com
Gregor Kos - gregor.kos@rkc.si
Jan Cvetek - jan.cvetek@gmail.com
Janez Papa - janez.papa@rkc.si
Janez Tretjak - tretjakj@gmail.com
Jernej Kurinčič - jernej.kurincic@rkc.si
Krizolog Cimerman - krizolog@verizon.net
Krizostom Komar - krizostom.komar@rkc.si
Leopold Grčar - leopold.grcar@rkc.si
Mari Osredkar - mari.osredkar.ofm@siol.net
Marijan Cvitak - marijan.cvitak@amis.net
Marjan Čuden - marjan.cuden@rkc.si
Marjan Čuk - marjan.cuk@rkc.si
Matej Papež - pmatej.papez@gmail.com
Metod Ogorevc - metodofm@sbcglobal.net
Mihael S. Vovk - mihael.vovk@rkc.si
Milan Kadunc - milan.kadunc@rkc.si
Miran Špelič - miran.spelic@rkc.si
Niko Žvokelj - niko.zvokelj@rkc.si
Pavle Jakop - pavle.jakop@siol.net
Pepi Lebreht - pepi.lebreht@rkc.si
Peter Lavrih - pater.peter@rkc.si
Peter Vrabec - peter.vrabec@rkc.si
Rafko Slejko - rafael@libero.it
Regalat Razbočan - regalat@gmail.com
Robert Bahčič - robert.bahcic@rkc.si
guardianus@ofm.org

Silvin Krajnc - silvin.krajnc@rkc.si
Simon P. Berlec - simon.peter.berlec@rkc.si
Stane Zore - stane.zore@rkc.si
Tadej Inglič - tadej.inglic@rkc.si
Tadej Strehovec - tadejstrehovec@hotmail.com
Tilen Urtelj - tilen.gregor.urtelj@rkc.si
Tomaž Grom - tomaz.grom@gmail.com
Tomaž Hočevar - tomaz.hocevar@rkc.si
Tomaž Pinter - tomaz.pinter@rkc.si
Valerijan Jenko - valerian@pacific.net.au
Vid Lisjak - pater.vid@gmail.com
Viktor Papež - viktor.papez@rkc.si
Vili Pustoslemšek - vili.pustoslemsek@rkc.si

